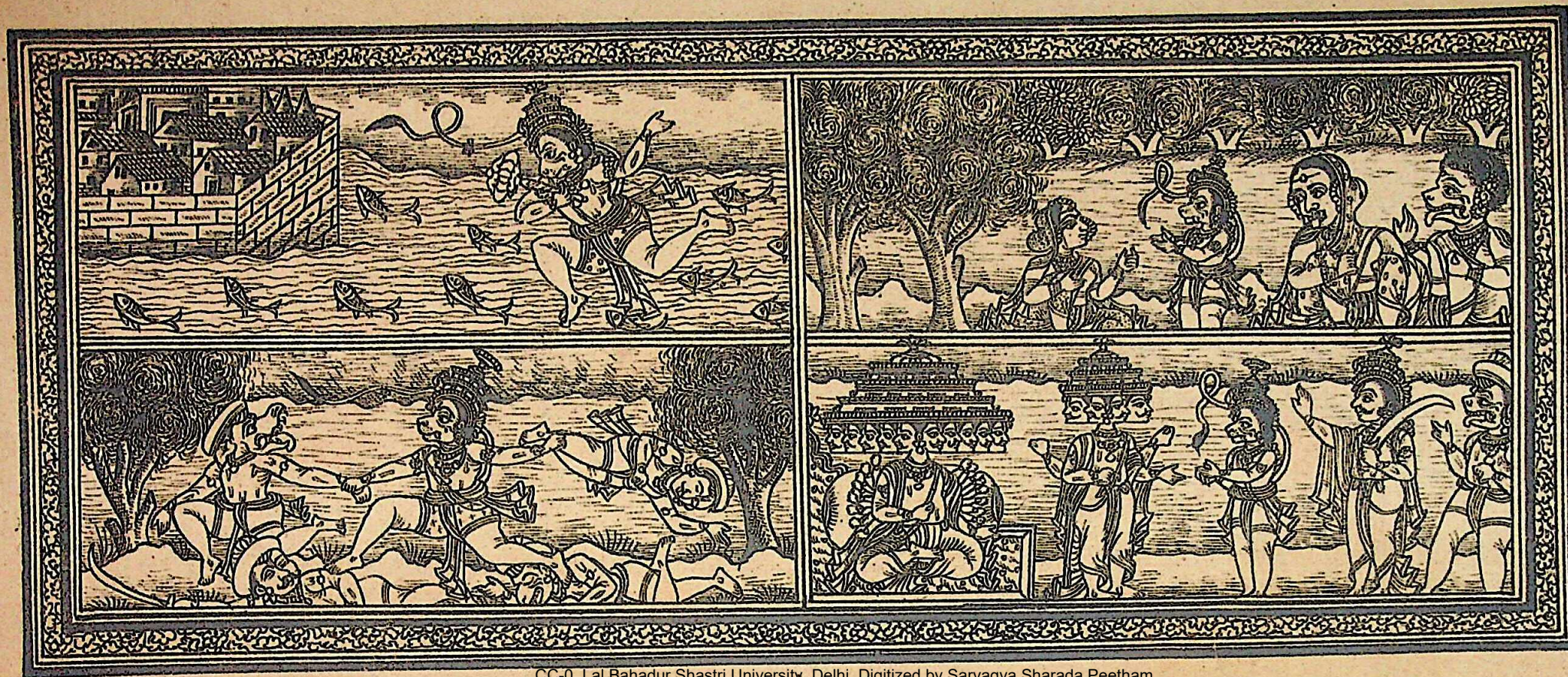

अथ श्रीमदध्यात्सराभायणसुंदरकांडप्रारंभः

वानरस्य सत्त्वस्य वानरीयबलस्य परीक्षणार्थमिदमब्रुवन् विचारयामासु रित्यर्थः तद्वक्ष्यति एवं विचार्येति धातुना मनेकार्थत्वात् ब्रूवोऽपि वि-
चारेवृत्तिः ९ लंकाप्रवेशोऽशक्तोऽथ वानेति संदेहस्तस्मादस्य बलं जानीमहे निर्णेष्यामइत्यर्थः १० देवतावृंदः देवतासमूहः ११ १२ १३

परीक्षणार्थं सत्त्वस्य वानरस्यैदमब्रुवन् गच्छत्येष महासत्त्वो वानरो वायुविक्रमः ९ लंकाप्रवेशोऽशक्तो वानवाजानी
महेबलम् एवं विचार्य नागानां मातरं स्मरसाभिधाम् १० अब्रवीद्देवतावृंदः कौतूहलसमन्वितः गच्छत्वं वानरे
दस्य किंचिद्विघ्नसमाचर ११ ज्ञात्वा तस्य बलं बुद्धिपुनरेहित्वा न्विता इत्युक्ता साययोऽशीघ्रं हनुमद्विघ्नकारणात्
१२ आवृत्य मार्गं पुरतः स्थित्वा वानरमब्रवीत् एहि मे वदनं शीघ्रं प्रविशस्व महामते १३ देवैस्त्वंकल्पितो भक्षः क्षुधा
संपीडितात्मनः तामाह हनुमान्मातरं हरामस्य शासनात् १४ गच्छामि जानकीं द्रुष्टुं पुनरागम्य सत्वरः रामाय
कुशलं तस्याः कथयित्वा त्वदानं नमः १५ निवेक्ष्ये देहि मे मार्गं सुरसायै नमोऽस्तुते इत्युक्ता पुनरेवाह स्मरसाक्षधि
तांऽस्य हम् १६ प्रविश्य गच्छ मे वक्रं नो चेत्त्वा भक्षयास्य हम् इत्युक्तो हनुमानाह मुखं शीघ्रं विदारय १७ प्रवि
श्य वदनं तं घृण्णामि त्वरयाऽन्वितः इत्युक्ता योजनोत्थाम देहो भूत्वा पुरतः स्थितः १८ दृष्ट्वा हनुमतो रूपं स्मर
सापचयोजनम् मुखं चकार हनुमान् दिगुणरूपमादधत् १९ ततश्चकार स्मरसायोजनानां च विंशतिम् वल्क
चकार हनुमान् विंशद्योजनसंमितम् २०

क्षुधासंपीडितात्मनः आत्मायस्यास्तस्या इत्यर्थः १४ १५ निवेक्ष्ये प्रवेक्ष्यामि १६ मे वक्रं
प्रविश्य ततो निःसृत्य गच्छेत्यर्थः १७ योजनमात्रदीर्घदेहः १८ १९ विंशद्योजनसंमितं वपुश्चकारेति शेषः २० २१ २२

श्रीगणेशायनमः॥ ॥शतेति लिलंघयिषुः स्वार्थेणिच आनंदसंदोहः तत्समूहरूपः तत्समूहवान्वा १ २ रामनिर्मुक्तंरामत्यक्तम् पश्या-
मीतिभाविन्यपिवर्तमानत्वारोपोवश्यंभावित्वद्योतनाय ३ कृतार्थः जगन्मातृदर्शनेनेतिभावः ममसमुद्रलंघनमकिंचित्करमित्याह प्राणेति
४ अपारमित्युभयान्वयि विविधपरिच्छेदशून्यतत्पदंतत्स्वरूपम् तदंगभूताया अंगुलिस्तद्भूषणभूतायामुद्रिकासा अस्यास्तीत्यर्थाद्यच्च

श्रीमहादेवउवाच शतयोजनविस्तीर्णसमुद्रमकरालयम् लिलंघयिषुरानंदसंदोहोभारुतात्मजः १ ध्यात्वारामंप
रात्मानमिदं वचनमब्रवीत् पश्यंतुवानराः सर्वे गच्छंतं मां विहाय सा २ अमोघं रामनिर्मुक्तं महाबाणमिवाखिलाः प
श्याम्यद्यैव रामस्य पत्नी जनकनंदिनीम् ३ कृतार्थोऽहंकृतार्थोऽहंपुनः पश्यामिराघवम् प्राणप्रयाणसमये यस्य
नाम सकृत् स्मरन् ४ नरस्तीर्त्वा भवां भोधि मपारं याति तत्पदम् किंपुनस्तस्य दूतोऽहंतदंगुलिमुद्रिकः ५ तमेव
हृदये ध्यात्वा लंघयाम्यल्पवारिधिम् इत्युक्त्वा हनुमान् बाहू प्रसार्यायतवालधिः ६ ऋजुग्रीवोर्ध्वदृष्टिः सन्नाकुंचि
तपदद्वयः दक्षिणाभिसुरवस्तूर्णपुषुवेऽनिलविक्रमः ७ आकाशात् खरितंदेवैर्वीक्ष्यमाणो जगाम सः दृष्ट्वा निलम्
तंदेवा गच्छंतं वायुवेगतः ८

५ अल्पवारिधिमित्यपारभवां भोधेर्व्यतिरेकलंकारः तलंघयामीति किंचित्कथ्यमित्यन्वयः बाहू इत्यादि
वानरोत्सूवनजातिवर्णनम् आयतवालधिः प्रसारितपुच्छः ६ ऋजुग्रीव ऊर्ध्वदृष्टिरित्यर्थः कर्मधारयः अनिलो वायुः तत्सदृशपराक्रमः ७ आ
काशात् आकाशो स्थित्वेत्यर्थः ८ कौसल्याहृदयाय दशरथात्मजाय सीतापतये अयोध्याधीशाय राघवाय नमोऽस्तु ९ ९ ९

कथं भवेदित्यादेरनुचितं तदित्यर्थः तत्र हेतुर्गन्तव्यं त्वरितं मयेति ३३ कराग्रेण स्पृष्टशिवरोचया वित्यन्वयः छायास्पर्शमात्रेण जंतूनां गतिनिरोधेनाकर्ष
कच्छायाग्रह इत्युच्यते ३४ तदेवाह सिंहिकेति भक्षयति इत्यर्थे आर्षः ३५ ३६ विस्मय आश्चर्यं यत्कस्याप्यदर्शनं वेगरोधश्चेत्याश्चर्यम्

गच्छतो रामकार्यार्थं भक्षणं मे कथं भवेत् विश्रामो वा कथं मे स्याद्गन्तव्यं त्वरितं मया ३३ इत्युक्ता स्पृष्टशिवरः
कराग्रेण ययौ कपिः किंचिद्दूरं गतस्यास्य छाया छायाग्रहोऽग्रहीत् ३४ सिंहिकानामसाधो राजलमध्ये स्थिता स
दा आकाशमामिना छाया मां क्रम्या कृष्य भक्षयेत् ३५ तथाग्रहीतो हनुमांश्चिंतयामास वीर्यवान् केनेदं मे कृतं वे
गरोधनं विघ्नकारिणा ३६ दृश्यते नैव कोऽप्यत्र विस्मयो मे प्रजायते एवं विचिंत्य हनुमान धोदृष्टिप्रसारयत् ३७
तत्र दृष्ट्वा महाकायां सिंहिकां घोररूपिणीम् पपात सलिले तूर्णं पद्मामेवाहनदुषा ३८ पुनरुत्पुत्य हनुमान् द-
क्षिणाभिमुखो ययौ ततो दक्षिणमासाद्य कूलजानां फलदुमम् ३९ नाना पक्षिमृगाकीर्णं नाना पुष्पलतावृतम् त
तो ददर्शनं गरत्रिकूटचलमूर्धनि ४० प्राकारैर्बहुभिर्युक्तं परिवर्तमानं सर्वतः प्रवेक्ष्यामि कथं लंका मिति चिन्ता प
रो भवत् ४१ रात्रौ वेक्ष्यामि सूक्ष्मोऽहं लंकां रावणपालिताम् एवं विचिंत्य तत्रैव स्थित्वा लंकां जगाम सः ४२ धृ-
त्वा सूक्ष्मं वपुर्द्वारं प्रविवेश प्रतापवान् तत्र लंकापुरी साक्षाद्वाक्षसी वेषधारिणी ४३

प्रसारयत् प्रसारयत् अउभाव आर्षः ३७ सिंहिकां तन्नाम्नीं वाक्षसीम् ३८ दक्षिणं कूलं सागरस्येति शेषः ३९ ४० बहुभिः प्राकारैः अंतर्दुर्गमर्ध
दुर्गबहिर्दुर्गसंबन्धिभिः परिवर्तमानं प्राकारबहिर्गताः ४१ वेक्ष्यामि प्रवेक्ष्यामि सूक्ष्मः सूक्ष्मशरीरो भूलेत्यर्थः लंकां जगाम रात्रौ विति शेषः ४२ सूक्ष्मं
वपुर्धत्वा द्वारं प्रविवेश ४३

२१ २२ २३ पुनर्गत्वा किष्किं धामिति शेषः २४ २५ मणिकान्चनपर्वतं मण्यादियुक्तं शृंगयुक्तं पर्वतम् २६ सचिवो भवमध्ये विश्रामदानेन सहायो भवेत्यर्थः तत्सहायार्थं निमित्तं मत्प्रेरणे को हेतुस्तत्राह सगरे रिति पुरा पूर्वसगरे र्वर्धित इति हेतोरहं सागरस्तन्नामाऽभवम् २७ तस्य वंशे चरा-

ततश्च कारसरसापंचाशद्योजनाय तम् वक्त्रं तदा हनूमांस्तु बभूवांगुष्ठसन्निभः २१ प्रविश्य वदनं तस्याः पुनरेत्यपुरःस्थितः प्रविष्टो निर्गतोऽहं ते वदनं देविते नमः २२ एवं वदतं दृष्ट्वा सा हनूमंतमयाऽब्रवीत् गच्छ सा धय रामस्य कार्यं बुद्धिमतं वर २३ देवैः संप्रेषिता हं ते बलं जिज्ञासुभिः कपे दृष्ट्वा सीता पुनर्गत्वा रामं दृश्य सिगच्छामि २४ इत्युक्त्वा सा ययो देव लोकं वायुसुतः पुनः जगाम वायुमार्गेण गकत्पानिव पक्षिराट् २५ समुद्रोऽप्याह मे नाकं मणिकान्चनपर्वतम् गच्छ त्वेष महासत्त्वो हनुमान्भारुतात्मजः २६ रामस्य कार्यं सिद्ध्यर्थं तस्य त्वं सचिवो भव सगरे र्वर्धितो यस्मात्पुरा हं सागरोऽभवम् २७ तस्यान्वये बभूवा सौरामोदाशरथिः प्रभुः तस्य कार्यार्थं सिद्ध्यर्थं गच्छ त्वेष महाकपिः समुत्तिष्ठ जलान्तूर्णं त्वयि विश्राम्य गच्छतु सतथेति प्रादुरभूज्जलमध्यान्महोन्नतः २९ नाना मणिमयैः शृंगैस्तस्योपरि नराकृतिः प्राह यांतं हनूमंतं मे नाकोऽहं महाकपे ३० समुद्रेण समादिष्टस्त्वद्विश्रामायमाकृतं आगच्छामृतकल्पानि जग्ध्वा पक्वफलानि मे ३१ विश्राम्यावक्ष्णं पश्चाद्भूमिष्यसि यथाकरवम् एवमुक्तोऽथ तप्राह हनूमान्भारुतात्मजः ३२

मस्तत्कार्यार्थं चायं गच्छति २८ अतस्त्वमुत्तिष्ठेत्यन्वयः २९ नानामणिमयैः शृंगैर्महोन्नत इत्यन्वयः तस्योपरि नराकृतिं मनुष्याकारेण स्थितो मे नाकः प्राह

३० ३१ विश्राम्येत्यार्षम् ३२

५६ यतो मेराधवस्मृतिरासीदतोऽहमपि धन्या तद्भक्तसंगस्यापि दुर्लभत्वं किं वक्तव्यमिति भावः प्रसीदतां प्रसन्नः स आस्ताम् ५७
पुष्फोरस्फुरितमभवत् भुजोग्राम एव स्त्रिया वामांगस्फुरणं शक्रभसूचकं पुंसोऽशक्रभदमिति भावः अतीन्द्रियस्य इन्द्रियाविषयस्य राम
स्य दक्षांगं पुष्फोर यद्वा रामसंबन्धि अतीन्द्रियं गुणं यद्विन्द्रियं तस्य दक्षांगं दक्षिणभागः पुष्फोरतत्स्फुरणं च स्त्री लाभसूचकं पुंसामि

तत्रास्ते जानकीघोरराक्षसीभिः सुरक्षिता दृष्ट्वैव गच्छत्वरितं राघवाय निवेदय ५६ धन्याहमप्यद्य
चिराय राधवस्मृतिर्ममासीद्वपपाशमोचनी तद्भक्तसंगोऽप्यतिदुर्लभो मम प्रसीदतां दाशरथिः सदा
हृदि ५७ उल्लुङ्घितेऽधौ पवनात्मजेन धराकृतायाश्च दशाननस्य पुष्फोरवामाक्षि भुजश्चतीव्रराम
स्य दक्षांगमतीन्द्रियस्य ५८ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुन्दरकाण्डे प्रथमः सर्गः १
ततो जगाम हनुमान् लंकां परमशोभनाम् रात्रौ सूक्ष्मतनुर्भूत्वा बभ्रामः परितः पुरीम् १ सीताऽन्वेषणकार्यार्थं
प्रविवेश नृपालयम् तत्र सर्वप्रदेशेषु विविच्य हनुमान्कपिः २ नापश्यज्जानकीं स्मृत्वा ततो लंका
भिभाषितम् जगाम हनुमान्छीघ्रमशोकवनि कां शक्रभाम् ३ सरपादपसंबाधं रत्नसोपानवापिकाम्
नानापक्षिमुगाकीर्णं स्वर्णप्रासादशोभिताम् ४ फलैरानम्रशारवाग्रपादपैः परिवारिताम् विचिन्व
नृजानकीं तत्र प्रतिवृक्षं मरुत्कृतः ५

त्याहुः ५८

इति श्रीमत्सकल ० अध्यात्मरामायणे सेतौ सुन्दरकाण्डे प्रथमः

सर्गः १ तत इति सूक्ष्मतनुः सूक्ष्मवानररूपः १ सीताऽन्वेषणकार्यार्थं सीताऽन्वेषणरूपकार्येच्छावान् विविच्य दृष्ट्वा २
ततो लंकां वाक्यं स्मृत्वा हनुमान्छीघ्रं जगाम ३ सरपादपाः कल्पवृक्षादयः ४ फलैरानम्राणि शारवाग्राण्येषांतैः पादपैः ५

४४ रात्रौ चोरवत्प्रविश्य गच्छसीति शेषः सत्वं कइत्येकः किंभवानित्यादि प्रश्नांतरम् ४५ ४६ ४७ अष्टाविंशतिपर्यये इति यद्यपि अन्यत्र चतुर्विंशतिपर्यये त्रेतायां रामावतारोऽष्टाविंशतिपर्यये ह्यपरांते कृष्णावतार इत्युक्तं तथाऽपि कल्यांतरपरतया विरोधपरिहारोऽ

प्रविशंतं हनूमंतं दृष्ट्वा लंकाव्यतर्जयत् कस्त्वं वानररूपेण मामनादृत्य लंकिनीम् ४४ प्रविश्य चोरवद्वात्रौ किंभवान्कर्तुमिच्छति इत्युक्त्वा रोषिताम्राक्षीपादेनाभिजघान तम् ४५ हनूमानपितां वाममुष्टिनाऽव जयाहनत् तदैव पतिता भूमौ रक्तमुद्गमतीभृशम् ४६ उत्थाय ग्राहसालकां हनूमंतं महाबलम् हनु मन्नाच्छभेद्रतेजितालकात् ख्यानघ ४७ पुराऽहं ब्रह्मणा प्रोक्ता ह्यष्टाविंशतिपर्यये त्रेतायुगे दाशर थीरामो नारायणोऽव्ययः ४८ जनिष्यते योगमायासीता जनकवेशमनि भूभारहरणार्थाय प्रार्थितोऽयं मया क्वचित् ४९ स भ्रातरो राघवो भ्रात्रागमिष्यति महावनम् तत्र सीतां महामाया रावणोपहरिष्यति ५० पश्चाद्दामेण सा चिद्यं स्रग्धीवस्य भविष्यति स्रग्धीवो जानकीं द्रष्टुं वानरान्प्रेषयिष्यति ५१ तत्रैको वान रोरात्रावागमिष्यति तेऽतिकम् त्वया च भर्त्सितः सोऽपि त्वाहनिष्यति मुष्टिना ५२ तेनाहता त्वव्यथिता भविष्यसि यदाऽनघे तदैव रावणस्यांतो भविष्यति न संशयः ५३ तस्मान्त्वया जितालंकाजितं सर्वं त्वयाऽ नघ रावणांतः पुरवरे क्रीडाकाननमुत्तमम् ५४ तन्मध्येऽशोकवनिकादिव्यपादपसंकुला अस्ति तस्यां महावृक्षः शिशुपानाममध्यगः ५५ वसेयः ४८ योगमाया च सीतेति जनिष्यते इत्यन्वयः क्वचित् अवतारपूर्वकाले प्रार्थितो जनिष्य

ते इत्यन्वयः ४९ ५० सा चिद्यं सरव्यम् ५१ ५२ यतस्त्वयाऽहं लंकाजिता तस्मात्त्वया सर्वराक्षसकुलं जितम् अथ सीतास्थितिस्थानमाह रावणांतःपुरेति ५४ ५५

इत्येवंचिंतयन् रावणो राघवेणेति श्लोकोक्तं चिंतयन्नित्यं सदा हृदि राममेव ध्यायन्नास्त इति शेषः अतस्तस्मिन्दिने पररात्रौ हनूमत्प
वेशादिनरात्रिं संबध्य पररात्रे इत्यर्थः समासांताभावस्तदनित्यत्वात् १६ स्वप्ने निद्रासमये रामादिष्टः कश्चिद्वा नरो लंकाभागत्य वृ
क्षाग्रस्थोऽनुपश्यति सीतामिति शेषः १७ इति अद्भुतं स्वप्नं दृष्ट्वा अयं स्वप्नः कदाचित्सत्यो भवेत् अतस्तत्र सीता समीपं गत्वा एवं करो

इत्येवंचिंतयन्नित्यं राममेव सदा हृदि तस्मिन्दिने पररात्रौ रावणो राक्षसाधिपः १६ स्वप्ने रामेण संदिष्टः कश्चि
दागत्य वानरः कामरूपधरः सूक्ष्मो वृक्षाग्रस्थोऽनुपश्यति १७ इति दृष्ट्वाऽद्भुतं स्वप्नं स्वात्मन्येवानुचिंत्य सः
स्वप्नः कदाचित्सत्यः स्यादेवं तत्र करोम्यहम् १८ जानकीवाक्यशरैर्विध्यदुःखितां नितरामहम् करोमिह स्वा
रामाय निवेदयतु वानरः १९ इत्येवंचिंतयन् सीता समीपं गम्य द्रुतम् नूपुराणां किंकिणीनां श्रुत्वा सिंजितमंग
ना २० सीता भीतालीयमाना स्वात्मन्येव सुमध्यमा अधोमुख्यं नयना स्थितारामां पितृतां तया २१ रावणोऽ
पितृदासीतामालीक्याह सुमध्यमे मां दृष्ट्वा किं वृथा कृष्यु स्वात्मन्येव विलीयसे २२ रामो वनचराणां हि मध्येति
ष्ठितिसानुजः कदाचिद्दृश्यते कैश्चित् कदाचिन्नेव दृश्यते २३ मया तु बहुधा लोकाः प्रेषितास्तस्य दर्शने न पश्यन्ति
प्रयत्नेन वीक्ष्यमाणाः समंततः २४ मिति अचिंतयदिति शेषः १८ यदचिंतयत्तदाह जानकीमिति विध्येतित्येवार्थः तां वाक्यशरैर्वि

ध्यानितरां दुःखितां करोमि तद्दृष्ट्वा वानरो रामाय निवेदयतु एवं हिरामः शीघ्रं आगच्छेदिति भावः १९ नूपुराणि पादभूषणानि किंकिण्यो जघनभू
षणानि सिंजितं शब्दम् २० भीतासीतारूपांगना स्वात्मन्येव शरीरे एव लीयमाना स्थितेत्यन्वयः रामेऽर्पितं स्थापितमांतरं चिंतयन् २१
किमाह तदाह सुमध्यमे इत्यादि २२ २३ लोकाः चाररूपाः प्रयत्नेन समंततो वीक्ष्यमाणा अपि रामं न पश्यन्ति २४ २५ २६

अभ्रलिहमत्युच्चैत्यग्रासाददेवतास्थानविशेषम् अत्युच्चत्वान्मणिस्तम्भादियुतत्वाच्चविस्मयम् ६ समतीत्येति चैत्यग्रासादमि
तिशेषः ७ अत्यंतनिबिडपत्रत्वादेवादृष्ट आतपोयत्रजनैस्तम् स्वर्णवर्णविहंगमैः पक्षिभिराकीर्णव्याप्तमित्यर्थेभिद्यूर व्यंसकादित्वा
त्समासः ८ एकवेणीं हरणादिनायधिसंस्काररहितामित्यर्थः यद्वा शोभार्थमन्यदावेणीत्रयबंधः पुरतोद्वयपञ्चादेकेति संप्रति

ददर्शाभ्रलिहंतत्रचैत्यग्रासादमुत्तमम् दृष्ट्वाविस्मयमापन्नोमणिस्तम्भाशतान्वितम् ६ समतीत्युपनर्ग
त्वाकिंचिद्वरसमारुतिः ददर्शांशपादक्षमत्यंतनिबिडच्छदम् ७ अदृष्टानपमाकीर्णस्वर्णवर्णविहं
गमम् तन्मूलेराक्षसीमध्येस्थितांजनकनंदिनीम् ८ ददर्शहनुमान्वीरोदेवतामिवभूतले एकवेणी
कृशादीनामलिनांबरधारिणीम् ९ भूमौशयानांशोचंतीरामरामेतिभाषिणीम् आतारनाधिगच्छती
मुपवासकृशांशभाम् १० शारवातच्छदमध्यस्थोददर्शकपिकुंजरः कृतार्थोऽहंकृतार्थोऽहंदृष्ट्वाजन
कनंदिनीम् ११ मयैवसाधितंकार्यंरामस्यपरमात्मनः ततःकिलकिलाशब्दोबभूवांतःपुराहृदिः १२
किमेतदितिसलीनोदक्षपत्रेषुमारुतिः आयांतरावणंतत्रस्त्रीजनैःपरिवारितम् १३ दशास्यविंशति
भुजंनीलाजनचयोपभम् दृष्ट्वाविस्मयमापन्नःपत्रखंडेष्वलीयत १४ रावणोराघवेणाश्रमरणमेक
थमवेत् सीतार्थमपिनायातिरामःकिंकारणमवेत् १५ तुसंस्कारराहित्यात्पृष्ठलंबिनीएकैवेत्यर्थः दीनांस्वजनविर

हादीनामिवशोचंतीआत्मानमितिशेषः ९ १० शारवानामंतेप्रांतेयेच्छदाःपत्राणितेषांमध्यस्थःतद्दर्शनंजानंदाभिनयःकृतार्थइत्यादि ११
१२ किमेतत् किंजन्योयंशब्दः १३ अलीयत तद्दर्शनेनकरिष्यमाणकार्यभंगमियेतिभावः १४ १५ ६२ ६३

निधायतृणमंतरेपतिव्रतायाः साक्षात्परपुरुषेणवार्तालापस्थानोचित्यादितिभावः त्वंचतृणतुल्यइत्यपिद्योतयितुंच ३१ शक्नीवेत्यु
पमयाअत्यंतपराक्रमराहित्यं सूचितम् ३२ अचिरादितिच्छेदः अल्पेनैवकालेनेत्यर्थः यदारामशराघातैर्विदारितवपुर्भवान्भवि
ष्यतीतिशेषः तदाराममानुषंज्ञास्यसि यमांतिकंचगमिष्यसि शरैः समुद्रंशोषयित्वावा अथ अथवावारिधिंबन्धासेतुबंधने तिशेषः

रावणस्यवचः श्रुत्वासीतामर्षसमन्विता उवाचाधोमुखीभूत्वानिधायतृणमंतरे ३१ राघवाद्धिभ्यतानू
नंभिष्करूपंत्वयाधृतम् रहितेराघवाभ्यांत्वंशक्नीवहाधिरध्वरे ३२ हतवानसिमां नीचतत्फलं प्राप्स्यसे
चिरात् यदारामशराघातविदारितवपुर्भवान् ३३ ज्ञास्यसेमानुषंरामंगमिष्यसि यमांतिकम् समुद्रंशोष
यित्वावाशरैर्बन्धाःथवारिधिम् ३४ हतुंत्वासमरेरामोलक्ष्मणेनसमन्वितः आगमिष्यत्यसंदेहोद्रक्ष्यसेरा
क्षसाधम् ३५ त्वांसपुत्रंसहबलंहत्वानेप्यतिमांपुरम् श्रुत्वारक्षःपतिःकुहोजानक्याःपरुषाक्षरम्
३६ वाक्यंक्रोधसमाविष्टःखड्गमुद्यम्यसत्वरः हतुंजनकराजस्यतनयांताम्रलोचनः ३७ मंदोदरीनिवा
यीहपतिंपतिहितेरता त्यजेनामानुषींदीनांदुःखितांरूपणांकुशाम् ३८ देवगंधर्वनागानांबह्व्यःसंतिव
रांगनाः त्वामेववरयंत्युच्चैर्मदमत्तविलोचनाः ३९ ३४ तदागमनंचत्वमनुपदमेवद्रक्ष्यसेइत्यन्वयः ३५ जानक्याः

परुषाक्षरंवाक्यंश्रुत्वाकुहोःभवत्इतिशेषः ३६ ततःक्रोधसमाविष्टःखड्गमुद्यम्यजनकराजतनयांहतुमुद्यतोःभवदितिशेषः ३७
अन्यानुरक्तत्वात्तद्वियोगाच्चदैत्यादिविशिष्टाम् ३८ यास्त्वामेववरयंतितांबह्व्यःसंतीतियोजना मदेनकाममदेनमत्तेमदयुक्ते
इवविलोचनेयासांताः ३९

त्वयिनिस्पृहेण इच्छाहीनेन पूर्णकामत्वादित्यांतरोऽर्थः त्वया सदाऽलिंगितोऽपि ध्यानेन सदा हृदि चिंतनात् अतएव समीपस्थोऽपि यद्वा शक्तिशक्तिमतोरभेदात्सदा लिंगितो विभुत्वाच्च समीपस्थो यद्यपि २५ तथाऽप्यस्य रामस्य हृदये त्वयि हृदिष्ये स्नेहो न जायते अत एवेयं कालं त्वदुपेक्षा तस्येति भावः सर्वत्र समत्वात् तस्य न क्वापि स्नेह इति तत्त्वम् किंच त्वत्कृतान्सर्वभोगांस्त्वया स्ववृत्तिद्वारोपनीतान्सर्व भोगान्सर्वविषयान् तथा त्वद्गुणान् स्वसंकल्पकामादीन् भुञ्जानोऽपि अहं भोक्तेति न जानाति तथाभिमानराहित्यात् अतएव कृतघ्नः अतएव निर्गुणः यो हि गुणवान् स उपकारं मनुत एव अधमः उपकारविस्मरणात् किंच न धमति शब्दविषयो भवतीत्यधमशब्दवाच्य इति या

किं करिष्यसि रामेण निस्पृहेण सदा त्वयि त्वया सदाऽलिंगितोऽपि समीपस्थोऽपि सर्वदा २५ हृदयेऽस्य न च स्नेहस्त्वयिरामस्य जायते त्वत्कृतान्सर्वभोगांश्च त्वद्गुणान् अपिराधवः २६ भुञ्जानोऽपि न जानाति कृतघ्नो निर्गुणोऽधमः त्वमानीता मया साध्वीदुःखशोकसमाकुलो २७ इदानीमपि नायाति भक्तिहीनः कथं व्रजेत् निःसत्त्वो निर्ममो मानीमूढः पण्डितमानवान् २८ नराधमं त्वद्भिमुखं किं करिष्यसि भामिनि त्वय्यतीव समा सक्तं मां भजस्वासुरोत्तमम् २९ देवगंधर्वनागानां यक्षकिन्नरयोषिताम् भविष्यसि नियोऽङ्गीत्वं यदि मां प्रतिपद्यसे

वत् कृतघ्नत्वाद्यपपादयति त्वमिति २६ २७ यतस्त्वयि भक्तिहीनोऽतः कथं व्रजेत् स्वस्थानतस्त्वत्परित्राणार्थमिदं देशमित्यर्थः निःसत्त्वो निर्बलः निर्ममो ममताहीनः त्वयि इयं ममेति बुद्धिहीनः २८ नराधमं पंचम्यर्थे बहुव्रीहिरिति कश्चित् किं करिष्यसि तादृशोऽनुरागेण किंप्रयोजनमित्यर्थः असुरोत्तममिति नराधमव्यतिरेक उक्तः २९ देवगंधर्वनागानां तद्योषितामित्यर्थः नियो-
 ऽङ्गी प्रभुतया आज्ञापयित्री प्रतिपद्यसे अङ्गीकरोषि ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

स्वांकेजानकीमारोप्य अरास्थपर्वतस्यमूर्धनिऊर्ध्वभागेस्थितोदृष्टः एवंरामविषयंशत्रुभस्वन्नमुक्त्वा रावणविषयमनिष्टस्वन्नमाह रावणइति
५१ वदनमालिकांस्वमुंडमालांस्वहस्तेकृत्वाऽगाहदित्यर्थः नन्वेवंकिलंकाराक्षसैवभविष्यतीत्याशंक्यनेत्याह विभीषणइतिराम
स्यसेवां करोति एवंविधःस्वप्नेदृष्टोऽतः सोऽत्रराज्यंकर्त्तेत्याह सर्वथेत्यादि ५२ ५३ ५४ ५५ आतारमप्राप्नुवतीदुःखेनमू

आरोप्यजानकींस्वांकेस्थितोदृष्टोऽगमूर्धनि रावणोगोमयन्हृदेतैलाभ्यक्तोदिगंबरः ५१ अगाहत्युत्रपौत्रै
श्चकृत्वावदनमालिकाम् विभीषणस्तुरामस्यसन्निधौदृष्टमानसः ५२ सेवां करोतिरामस्यपादयोर्भक्ति
संयुतः सर्वथारावणंरामोहत्वासकुलमंजसा ५३ विभीषणाद्याधिपत्यदत्वासीतांशुभाननाम् अंकेनि
धायस्वपुरींगमिष्यतिनसंशयः ५४ विजयायावचःश्रुत्वाभीतास्ताराक्षसस्त्रिभुवः तूष्णीमासस्तत्रतत्रनि
द्रावशमुपागताः ५५ तर्जिताराक्षसीभिःसासीताभीताऽतिविह्वला आतारंनाधिगच्छंतीदुःखेनपरिमू
र्च्छिता ५६ अश्रुभिःपूर्णनयनाचिंतयतीदमब्रवीत् प्रभातेभक्षयिष्यतिराक्षस्योमानसंशयः इदानीमेव
मरणंकेनोपायेनमेभवेत् ५७ एवंसुदुःखेनपरिप्लुतोसाविमुक्तकंठरुदतीचिराय आलंब्यशारवाकृतनि
श्वयामृतौनूजानतीकंचिदुपायमगना ५८ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणोऽमामहेश्वरसंवादेसुंदरकांडे
द्वितीयःसर्गः २ श्रीमहादेवउवाच उद्धनेनवामोक्षेशरीरंराघवंविना जीवितेनफलकिंस्थान्यमरक्षोऽधि
मध्यतः १ मूर्च्छितामूर्च्छितेवाऽश्रुयुक्तेनैवाचिंतयंतीदमात्मनासहाऽब्रवीत् ५६ ५७ मृतौकृतनिश्वयामरणस्यकंचिदुपायंकमप्यु

पायमजानतीशाखामालंब्यचिरायातिष्ठदितिशेषः ५८ इतिश्रीमत्सकलराजविप०सेतोसुंदरकांडेद्वितीयःसर्गः २ ततस्तदुपायंनि

श्रित्वाहोद्धनेनवेति १

सकामनामहिषयकामनासतीयथामेवशगाभविष्यति नतुबलान्तथायतध्वमित्यन्वयः तर्जनंभीषणम् आदरणंसांत्वम् ४० ४१
कुरुतपक्कांकुरुतेत्यर्थः ४२ स्वतर्जनैःस्वबुद्धिकल्पितभीषणोपायैःस्वक्रौर्ययोग्यैर्वा ४३ इदंसांत्वस्याऽप्युपलक्षणंतदेवाह तत्रैकेति

ततोऽब्रवीदृशग्रीवोराक्षसीर्विकृताननाः यथामेवशगासीताभविष्यतिसकामना तथायतध्वंत्वरितंत
र्जनादरणादिभिः ४० हिमासाभ्यंतरेसीतायदिमेवशगाभवेत् तदासर्वस्वरूपेताराज्यंभोक्ष्यतिसामया
४१ यदिमासद्वयादूर्ध्वमिच्छन्त्यानाभिनंदति तदामेप्रातराशायहत्वाकुरुतमानुषीम् ४२ इत्यक्त्वाप्रय
यौस्त्रीभीरावणौऽतःपुरालयम् राक्षस्योजानकीमेत्यभीषयंत्यःस्वतर्जनैः ४३ तत्रैकाजानकीमाहयौ
वनंतैवृथागतम् रावणेनसमासाद्यसफलंतुभविष्यति ४४ अपराचाहकोपेनकिंविलंबेनजानकी इ
दानींछेद्यतामंगंविभज्यचपृथक्पृथक् ४५ अन्यातुरवद्भुमुद्यम्यजानकीहतुमुद्यता अन्याकरालव
दनाविदार्यास्यमभीषयत् ४६ एवतांभीषयंतीस्ताराक्षसीर्विकृताननाः निवार्यत्रिजटावृद्धाराक्षसीवा
क्यमब्रवीत् ४७ शृणुध्वंदुष्टराक्षस्योमहाक्यंवोहितंभवेत् ४८ नभीषयध्वंरुदतींनमस्कुरुतजान
कीम् इदानीमेवमेस्वप्नेरामःकमललोचनः ४९ आरुह्यैरावतंशुषलक्ष्मणेनसमागतः दग्ध्वालं
कांपुरीसबाह्वित्वारावणमाहवे ५०

४४ भीषणान्याह अपराचेति किंविलंबेन अस्यावधेइतिशेषः जानकीं
इदानीमेवछेद्यताम् अस्याअंगंपृथक्पृथक्विभज्यपच्यतामितिशेषः ४५ ४६ ४७ महाक्यंशृणुध्वम् यच्छ्रुतंसदो
हितंभवेत् ४८ वाक्यमाह नेति इदानीमेवमेयारामःस्वप्नेदृष्टइत्यन्वयः ४९ कथंदृष्टस्तदाह आरुह्येति समागतःसंयुक्तः ५०

समुद्रमुल्लंघ्यलंकानगरीं दृष्ट्वा तत्र तत्र जानकीं विचिन्वन् अन्वेषयन् शनैः क्रमेणाशोकवनिकां दृष्ट्वा तत्र तां विचिन्वन् शिंशपातरुं दृष्ट्वा न
अत्र शिंशपामूले जानकीमद्राक्षमतोऽवागतोऽहम् कृतकृत्यः संवृत्त इति शेषः १३ १४ १५ वायुनेति तस्य जगत्क्रियासाक्षित्वान्तेन
कथितत्वसंभावना १६ स्वप्नोवेत्यादिविकल्पयन् सत्यस्वप्नमातिरिक्तं किंचित्कृत् किं प्रमाजनकं वाक्यमित्यर्थः तत्र दुःखहेतुना

संपातिवचनाच्छीघ्रमुल्लंघ्य शतयोजनम् समुद्रं नगरीं लंकां विचिन्वन् जानकीं श्रुत्वा १३ शनैरशोकवनि
कां विचिन्वन् शिंशपातरुम् अद्राक्ष जानकीमत्र शोचती दुःखसंप्लुताम् १४ रामस्य महिषी देवी कृतकृ
त्योऽहमागतः इत्कल्पापरं मायमाकृतिर्बुद्धिमत्तरः १५ सीताक्रमेण तत्सर्वं श्रुत्वा विस्मयमाययौ किमिदं
मेश्रुतं व्योम्नि वायुना समुदीरितम् १६ स्वप्नोवां मे मनो भ्रातिर्यदि वा सत्यमेव तत् निद्रामेनास्ति दुःखेन
जानाम्येतत्कुतो भ्रमः १७ येन मे कर्णपीयूषं वचनं समुदीरितम् सदृश्यतां महाभागः प्रियवादी ममाग्रतः
१८ श्रुत्वा तज्जानकीवाक्यं हनुमान् पत्रं खंडतः अवतीर्य शनैः सीतापुरतः समवस्थितः १९ कलविंकप्र
माणं गौरुक्तास्य पीतवानरः न नो मशनकैः सीतां प्राजलिः पुरतः स्थितः २० दृष्ट्वा तं जानकीभीतारावणोऽयमु
पागतः मामोहयितुमायातो मायया वानराकृतिः २१ निद्राऽभावात्स्वप्नस्यासंभवः भ्रमोपि नेत्याह जानाम्येतत् एतत्पदार्थ

जातं यथा स्थितस्वरूपेण जानामि अतो न भ्रमसंभवः यद्वा भ्रातिः स्वाज्ञाने भ्रमत्वं न विकल्पयति मम च तथा विकल्पोऽतो न भ्रम इति भावः
१७ तस्मात्सत्यत्वमेव निश्चित्याह येनेति सममाग्रतो दृश्यतां ममाग्रतो भूत्वाऽत्मानं दर्शयित्वित्यर्थः १८ पत्रखंडतः १९ भाषायां चिम
नाचिमनी कलविंकश्चटकः चटकः कलविंकः स्यात्तस्य स्त्री चटकातयोः पुमपत्ये चाटकैरुग्रपत्ये चटकैर्वहि इत्यमरः पीतवानरः २० २१

उद्ध्वानसाधनमाह दीर्घावेणीति अथानंतरं एवं मरणाय निश्चितबुद्धिं जानकीं विलोक्येत्यन्वयः २ किंचिद्विचार्य अयं वचनावसर इति निश्चित्य सूक्ष्मरूपः सन् जानक्यास्तस्या एव श्रोत्रगंयथाभवति तथा शनैः शनैरभाषतेत्यन्वयः ३ तद्वच्च आह इक्ष्वाकिति ४

दीर्घावेणीममात्यार्थमुद्ध्वानाय भाविष्यति एवं निश्चितबुद्धिं तां मरणाय जायमानकीम् २ विलोक्य हनुमान् किंचिद्विचार्यैतदभाषत शनैः शनैः सूक्ष्मरूपो जानक्याः श्रोत्रगं वचः ३ इक्ष्वाकुवंशसंभूतो राजा दशरथो महान् अयोध्याधिपतिस्तस्य चत्वारो लोकविश्रुताः ४ पुत्रा देवसमाः सर्वलक्षणैरुपलक्षिताः रामश्च लक्ष्मणश्चैव भरतश्चैव शत्रुहा ५ ज्येष्ठो रामः पितुर्वक्ष्याद्दंडकारण्यमागतः लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया भार्यया सह ६ उवासगौतमीतीरे पंचवट्यां महामनाः तत्र नीता महाभागा सीता जनकनंदिनी ७ रहिते रामचंद्रेण रावणेन दुरात्मना ततो रामोऽतिदुःखात्तो मार्गमाणोऽथ जानकीम् ८ जटायुषं पक्षिराजमपश्यत्पतितं भुवि तस्मै दत्त्वा दिवंशीघ्रं क्रुष्य मुकमुपागमत् ९ सुग्रीवेण कृतमैत्री रामस्य विदितात्मनः तद्वायो हारिणं हत्वा बालिनं रघुनंदनः १० राज्यैः भिषेच्य सुग्रीवं मित्रकार्यं चकार सः सुग्रीवस्तु समानाख्यवानरान् वानरप्रभुः ११ प्रेषयामास परितो वानरान् परिमार्गणे सीतायास्तत्र चैकोऽहं सुग्रीवसचिवो हरिः १२ लक्षणेः सामुद्रिकोक्तोत्तमलक्षणेः शत्रु

हाशत्रुघ्नारव्य इत्यर्थः ५ ६ रावणेन नीतेत्यन्वयः ७ मार्गमाणः अन्वेषयन् ८ दिवं स्वर्लोकं तल्लोकवासमिति यावत् ९ रामस्य संकल्पमात्रात्सर्वसाधकस्य न वानरमेव न्याः प्रयोजनमित्यौद्धत्यपरिहाराय सुग्रीवेण कृतेत्युक्तं न तुरामेण कृतेति तद्वायो हारिणं सुग्रीवभार्या हारिणम् १० मित्रकार्यं सुग्रीवकृतमित्रत्वकार्यं सहायभूतान्समानीय नाना पर्वतादिभ्यो दूतैर्वानरान् किं धांसमानाख्य ११ तान्वानरान् सीतायाः परिमार्गणे तन्निमित्तं परितः प्रेषयामासेत्यन्वयः १२

मे एतदंगुलीयकं सीतायै परिज्ञानार्थं रामाय एवायमिति निश्चयाय दीयताम् मन्त्रा माक्षरमुद्रितं मन्त्रा माक्षरमुद्रया युतम् ३४ ३५ नमः
 स्कुत्वा मुद्रिकां ददौ पुनर्नमस्कुत्वा च दूरात्स्थितः अननदानवेलायां किंचित्समीपमुपसृत इति ज्ञायते ३६ मुद्रिकां दृष्ट्वा प्रमुदिता जाता
 ततः शिरसा धृत्वा स्ववदानंदनेत्रजा जाता स्ववंति आनंदेन नेत्रजान्यश्चूणियस्याः सा ३७ कपे मुद्रिकारक्षणा बुद्धिमांस्त्वमे प्राणदाताऽसि

अंगुलीयकमेतन्मो परिज्ञानार्थमुत्तमम् सीतायै दीयतां साधु मन्त्रा माक्षरमुद्रितम् ३४ इत्युक्त्वा प्रददौ मत्स्यं
 कराग्रादंगुलीयकम् प्रयत्नेन मयाऽनीतं देवि पश्य अंगुलीयकम् ३५ इत्युक्त्वा प्रददौ देव्यै मुद्रिकामारुता
 त्मजः नमस्कुत्वा स्थितो दूराद्बुद्ध्या जलिपुटो हरिः ३६ दृष्ट्वा सीता प्रमुदितारामनामा कितांतदा मुद्रिकां
 शिरसा धृत्वा स्ववदानंदनेत्रजा ३७ कपे मे प्राणदाता त्वं बुद्धिमानसिराघवे भक्तोऽसि प्रियकारी त्वं विश्वा
 सोऽस्ति तवैव हि ३८ नो चेन्न तस्मिन्निधिं चान्यं पुरुषं प्रेषयेत्कथम् हनूमन् दृष्ट्वा खिलं मम दुःखादिकं त्वया
 ३९ सर्वं कथय रामाय यथा मे जायते दया मास ह्यया वधि प्राणाः स्थास्येति मम सत्तम ४० नागमिष्यति चे
 द्रामो भक्षयिष्यति मां खलुः अतः शीघ्रं कपीद्रेण सुग्रीवेण समन्वितः ४१ वानरानीकपैः सार्द्धं हत्वा रावण
 माहवे सपुत्रं सबलं रामो यदि मां मोचयेत्प्रभुः ४२ राघवे भक्तोऽसि तस्य प्रियकारी चासि अतो राघवस्य तवैव विश्वासोऽस्ती

ति मन्ये च ३८ विश्वास्यतां युक्त्या साधयति नो चेत् त्वयि विश्वासश्चेन्न स्यात्तदाऽन्यमपि विश्वस्तं पुरुषं रूपं त्वां कथं मत्स्यनिधिं प्रेषयेत् ३९
 यथा मे मयि राघवस्य दया जायते तथा सर्वं राक्षसीकृततर्जनादिकथयेत्यर्थः मास ह्येति अग्रे मरणमेव त्वदग्रे एव रावणेन तथा प्रतिज्ञात
 त्वादिति भावः ४० तदेवाह नागमिष्यतीति ४१ वानरानीकपैः सार्द्धं मन्त्रागत्या रावणमुक्तविशेषणं हत्वा यदि मां प्रभुमेचयेत् तत्कृतबंधना
 दिति शेषः ४२

२२ शंकां रावणत्वशंकाम् परमात्मन इति तत्स्वरूपाभिज्ञत्वेन तद्दासत्वसत्यताप्रत्यायनाय २३ २४ २५ यथा त्वं दासो ह मिति भाषसे तथा वानरमनुष्ययोः संगतिः प्रतीयते साऽत्र कथं घटत इत्यर्थः २६ शबर्येति भगवता त्वहंतांते शबरीं प्रति पृष्टे सति सुग्रीवसमीपं गच्छ

इत्येवं चिंतयित्वा सा तूष्णीमासीदधोमुखी पुनरप्याह तां सीतां देवि यत्त्वं विशंकसे २२ नाहं तथा विधोमानस्त्यज शंकां मधि स्थिताम् दासोऽहं को स लेद्रस्य रामस्य परमात्मनः २३ सचिवोऽहं हरीन्द्रस्य सुग्रीवस्य शुभप्रदे वायोः पुत्रोऽहमखिल प्राणभूतस्य शोभने २४ तच्छ्रुत्वा जानकी प्राह ह नू मंत कृतांजलिम् वानराणां मनुष्याणां संगतिर्घटते कथम् २५ यथा त्वं रामचंद्रस्य दासोऽहमिति भाषसे तामाह भारुतिः प्रीतो जानकी पुरतः स्थितः २६ ऋष्यमूकमगाद्रामः शबर्या नोदितः सुधीः सुग्रीवो ऋष्यमूकस्थो दृष्ट्वा न रामलक्ष्मणौ २७ भीतो मां प्रेषयामास जातु रामस्य तद्भृतम् ब्रह्मचारिवपुर्धृत्वा गतोऽहं रामसन्निधिम् २८ ज्ञात्वा रामस्य सद्भावं स्कंधोपरि निधाय तौ नीत्वा सुग्रीवसमीपं सरब्धं चाकरवंतयोः २९ सुग्रीवस्य तदा भार्या वालिना तं रघूत्तमः जघानैकेन बाणेन ततो राज्ञ्येऽभ्यषेचयत् ३० सुग्रीवं वानराणां सः प्रेषयामास वानरान् दिग्भ्यो महाबलान् चिरान् भवत्याः परिमार्गणो ३१ गच्छंतं राघवो दृष्ट्वा मामभाषत सादरम् ३२ त्वयि कार्यमशेषमे स्थितं मारुतनंदन ब्रूहि मे कुशलं सर्वं सीतायै लक्ष्मणस्य च ३३ स सीतामार्गणं करिष्यति इति तयोक्त इत्यर्थः २९

भीतो वालिप्रेरितत्वज्जात्या २८ तौ रामलक्ष्मणौ सरब्धं च अकरवंकारितवानित्यर्थः अंतर्भावितप्यर्थः २९ तं वालिनं जघान वानराणां राज्ञ्येऽभ्यषेचयत् सुग्रीवमित्यन्वयः ३० स सुग्रीवो भवत्याः परिमार्गणे तन्निमित्तं वानरान् प्रेषयामास ३१ ३२ अशेषं कार्यं त्वयि स्थितम् त्वमेव सकलकार्यसाधने समर्थः मेमम ३३

ऐंद्रः इंद्रलोकस्थः काकरूपधर इंद्रपुत्र इत्यर्थः अभिमंशं मांसम् ५४ एतत्त्वत्पादांगुष्ठविदारणरूपम् ५५ मां पुनः पुनरभिद्रवंतमित्यन्वयः
रक्तमास्यं नखतुंडं यस्य तम् ५६ ज्वलन्तत् अभिमंशितम् तृणं वायसमभ्यद्रवत् ५७ सवायसोऽपि भीतः लोकान् ऐंद्रब्रह्मांतान् भ्रमन्तम्

ऐंद्रः काकस्तदाऽगत्य नखैस्तुंडेन चासकृत् मत्पादांगुष्ठमारक्तं विददामि वाशया ५४ ततो रामः प्रबुद्धाय
दृष्ट्वा पादकृतव्रणम् केन भद्रे कृतं चेत्तद्विप्रियं मे दुरात्मना ५५ इत्युक्त्वा पुरतो पश्य द्वायसमा पुनः पुनः अभि
द्रवंतं रक्तास्यं नखतुंडं चुकोपह ५६ तृणमेकमुपादाय दिव्यास्त्रेणाभियोज्यतत् चिक्षेप लीलचारा मोवा
यसोपरितज्ज्वलत् ५७ अभ्यद्रवद्वायसश्च भीतो लोकान् भ्रमन्तम् पुनः इंद्रब्रह्मादिभिश्चापि न शक्यो रक्षि
तुं तदा ५८ रामस्य पादयो रग्रेऽपतद्भीत्या दयानिधेः शरणागतमालोक्य रामस्तमिदमब्रवीत् ५९ अमोघ
मेतदस्त्रं मे दत्तैकाक्षमितो व्रज स व्यदत्वा ततः काक एव पौरुषवानपि ६० उपेक्षते किमर्थं मां मिदानीं सोऽ
पिराघवः हनूमानपि तामाह शुत्वा सीतानुभाषितम् ६१ देवित्वा यदि जानाति स्थितामत्र रघूत्तमः करि
ष्यति क्षणाद्भस्मलं काराक्षसमंडिताम् ६२ जानकी प्राह तव त्स कथं त्वयोत्ससौऽसुरैः अति सूक्ष्मवपुः स
र्वे वानराश्च भवादृशाः ६३ श्रत्वा तद्वचनं देव्यै पूर्व रूपमदर्शयत् मेरुमंदरसंकाशरक्षोगणविभीषणम् ६४

तेरपि यदारक्षितुं शक्यो नाभवत्तदा ५८ रामपदाग्रेऽपतत् ५९ ततः काको गत इति शेषः एवं पौरुषवानपि स राघवः इदानीमपि एवमवस्था
यामपि यदुभेपक्षे तत्किमर्थम् ६० ६१ जानाति वर्त्तमानं सामिष्ये लट्ज्ञास्यतीत्यर्थः ६२ यथा त्वं सूक्ष्मवपुस्तथा सर्वेऽपि वानरा भ
वादृशाः भवद्देवसूक्ष्मवपुष इति महावपुर्भीरांस्तसैर्युद्धमसंभावितमित्यर्थः ६३ श्रत्वा तद्वचनं सीताया इति शेषः देव्यै सीतायै ६४

तत्तदा वीरवर्णयब्राह्मणैश्चवर्णितं तस्य वीर्यं सदृशं भवेत् यथावर्णितं भवेत् अन्यथा विपरीतमेवेत्यर्थः ४३ अतस्तथेति वा
चावचनकृतरामप्रेरणया धर्मबन्दी मोक्षजम् यथायथारूपो दृष्टस्तथाजानेशीघ्रमागमिष्यतीत्यादि ४४ ४५ तंहनूमंतंजा

तत्तस्य सदृशं वीर्यं वीरवर्णयवर्णितम् यथामांतारयेद्रामो हत्वा शीघ्रं दशाननम् ४३ तथायतस्व हनुमन्वा
चाधर्ममवाप्नुहि हनुमानपितामाह देवि दृष्टो यथा मया ४४ रामः सलक्ष्मणः शीघ्रमागमिष्यति सायुधः
सूग्रीवेण समन्येन हत्वा दशमुखं बलात् ४५ समानेप्यतिदेवित्वामयो ध्यानात्रसंशयः तमाह जानकीरामः
कथं वारिधिमाततम् ४६ तीर्त्वा यास्यत्यमेयात्मा वानरानीकपैः सह हनूमानाह मे स्कंधावारुह्य पुरुषर्षभो
४७ आयास्यतः स सैन्यश्च सूग्रीवो वानरेश्वरः विहाय साक्षणेनैव तीर्त्वा वारिधिमाततम् ४८ निर्दहिष्य
तिरक्षौघांस्त्वत्कृतेनात्र संशयः अनुज्ञां देहि मे देवि गच्छामि त्वरयान्वितः ४९ द्रुष्टुं रामं सह भ्रात्रा त्वरयामि
तवांतिकम् देविकिंचिदभिज्ञानं देहि मे येन राघवः ५० विश्वसेन्मां प्रयत्नेन ततो गता समुत्सुकः ततः किं
चिद्विचार्यथ सीता कमललोचना ५१ विमुच्य केशपाशां ते स्थितं चूडामणिं ददौ अनेन विश्वसेन्द्रामस्त्वा
कपीन्द्रसलक्ष्मणः ५२ अभिज्ञानार्थं मन्यच्च वदामि तव स्रवत चित्रकूटगिरी पूर्वमेकदारहसि स्थितः
मदं केशिराधा यनिद्रातिरधुन दनः ५३ न की आह किमाह राम इत्यादि ४६ हनूमानुत्तरयति मे स्कंधावित्यादि ४७

आततं विस्तीर्णम् ४८ ४९ भ्रात्रा सह रामं द्रुष्टुं गच्छामि गत्वा च तवांतिकमागतुं त्वरयामि राघवः यथामां विश्वसेत् जानकीं सर्वथा दृ
ष्टवानिति तथा किंचिदभिज्ञानं देहि ५० ततोऽहं समुत्सुकः रामदर्शनोत्सुकः प्रयत्नेन त्वद्वत्ताभिज्ञानं रक्षन् गता राघवसमीपमिति शेषः किं
चिद्विचार्य तद्वचसो युक्तत्वं विचार्य ५१ ५२ ५३

७५ वानराकृतिदेहभृत् वानरदेहसदृशदेह इत्यर्थः वानरेण वंपराक्रमासंभवादेव मुक्तिः अशोकवनिकाक्षणादुत्पाद्यतेरेव चैत्य
प्रासादं बभञ्ज ७६ तस्थिवान् स्थितः महाप्रियं महच्चतदप्रियं चैत्यर्थः ७७ नियुतं दशकोट्यः निर्भग्नो यश्चैत्य प्रासादस्तस्य प्रथमं

इत्युक्तात्वरितंगत्वारक्षस्योभयपीडिताः हनू मताकृतं सर्वरावणाय न्यवेदयन् ७५ देवकश्चिन्महासत्त्वो
वानराकृतिदेहभृत् सीतया सह संभाष्य त्वशोकवनिकाक्षणात् उत्पाद्य चैत्य प्रासादं बभञ्जामितवि
क्रमः ७६ प्रासादरक्षिणः सर्वान् हत्वा तत्रैव तस्थिवान् तच्छ्रुत्वा तूष्णीं मुत्थाय वनभंगं महाः प्रियम् ७७
किंकरात् शेषयामास नियुतं राक्षसाधिपः निर्भग्न चैत्य प्रासादं प्रथमांतरं संस्थितः ७८ हनू मान्पर्वता
कारो लोहस्तंभकृता युधः किंचिल्लंगूलचलनो रक्तास्यो भीषणाकृतिः ७९ आपततं महासंघराक्ष
सानां ददर्श सः चकार सिंहनादं च श्रुत्वा ते मुमुहुरं शम् ८० हनू मंतमथो दृष्ट्वा राक्षसा भीषणाकृ
तिम् निर्जघ्नुर्विविधा रुधैः सर्वराक्षसघातिनम् ८१ तत उत्थाय हनुमान् सुहरेण समंततः निष्पिपे
षक्षणादेवमशूकानिवधूथपः ८२ निहता किंकरांश्चत्वारवणः क्रोधमुच्छ्रितः पंचसेनापतीस्तत्र
प्रेषयामास दुर्मेदान् ८३ हनू मानपितान्सर्वान् लोहस्तंभेन चाहनत् ततः कुहोमंत्रिकृतान् प्रेषयामा
स सप्तसः ८४ आगतानपितान्सर्वान् पूर्ववद्वा नरेश्वरः क्षणान्तिः शेषतो हत्वा लोहस्तंभेन मारुतिः ८५

यदंतरं प्रथमाया भूमिस्तत्र संस्थितः ७८ लोहस्तंभ एव कृतमायुधं येन सः किंचिल्लंगूलचलन इति स्वभावावोक्तिः ७९ तं किंकराणां
मराक्षसाः ८० भीषणाकृतिं हनू मंतं दृष्ट्वा चैत्य न्वयः ८१ सुहरोऽत्र लोहस्तंभः ८२ सरावणः ८४ ८५

६५ त्वां राक्षसयो द्रक्ष्यंति दृष्ट्वा च रावणं कथयिष्यंति एवं सति को वेद किं भावीत्याशयः अतो रामांतिकं द्रुतं गच्छते पंथाः शत्रुभ्योस्तु इति शेषः ६६ कपिर्जानकीं प्राहा हं बुभुक्षितोऽस्मि अतस्तव दर्शना न्यमपारणमुचितमिति शेषः नन्वहं रिक्ता केन त्वां पारयामीति शंका यामाह तव दृष्टौ स्थितैः फलैर्मपारणा भविष्यतीत्यर्थः ६७ ततस्तथा प्रस्थापितो जानकीं प्रणिपत्या गच्छत् अनुचिंतयत् अन्यचिं

दृष्ट्वा सीताह नू मंतं महापर्वतसन्निभम् हर्षेण महता विष्टा प्राह तं कपिकुंजरम् ६८ समर्थोऽसि महासत्त्व द्रक्ष्यंति त्वां महाबलम् राक्षस्यस्ते शत्रुभ्यः पंथा गच्छ रामांतिकं द्रुतम् ६९ बुभुक्षितः कपिः प्राह दर्शनात्पा रणं मम भविष्यति फलैः सर्वैस्तव दृष्टौ स्थितैर्हि मे ६७ तथेत्युक्तः स जानक्या भक्षयित्वा फलं कपिः ततः प्रस्थापितोऽगच्छ ज्ञानकीं प्रणिपत्य सः किंचिद्दूरमथो गत्वा स्वात्मन्येवानुचिंतयत् ६८ कार्यार्थमा गतो दूतः स्वामिकार्या विरोधतः अन्यत्किंचिदसंपाद्य गच्छत्यधम एव सः ६९ अतोऽहं किंचिदन्यच्च कृ त्वा दृष्ट्वाऽथ रावणम् संभाष्य च ततो रामदर्शनार्थं विजाम्यहम् ७० इति निश्चित्य मनसा वृक्षरवडान्म हाबलः उत्पाट्य शोकवनि कानिर्वृक्षामकरोत्क्षणां ७१ सीताऽश्रयनं गत्य त्कावनं शून्यं चकार सः उत्पाटयंतं विपिनं दृष्ट्वा राक्षसयोधितः ७२ अपृच्छ नू जानकीं कोऽसौ वानराकृतिरुद्भूतः ७३ जान क्युवाच भवत्येव जानति मायां राक्षसनिर्मिताम् नाहमेनं विजानामि दुःखशोकसमाकुला ७४ तयत् अडभाव

आर्षः ६८ अन्यत्किंचित्स्वाम्याज्ञात्तादधिकमुत्कृष्टं कर्मेत्यर्थः ६९ अन्यत्किंचित् वीरकर्म रावणं दृष्ट्वा संभाष्य चेत्यन्वयः ७० वृक्षरवडान् वृक्ष समूहान् उत्पाटयन्निर्वृक्षामकरोत् ७१ सीताश्रयनं शिंशपारूपम् शून्यं वृक्षैरिति शेषः विपिनं वनं वृक्षान् ७२ ७३ दुःखशोकाभ्यां युक्ता हमेनं न जानामि ७४

यस्यारामस्य नामये प्राणिनो जपन्ति तेऽज्ञानजन्यकर्मकृतबंधनसंसारं परिमुच्य सदा एव शिवारव्यं तत्पदं सच्चिदानंदारव्यं यांति ९९ तस्यारामस्य पदांबुजधातामारुतिर्यतः सदैव निर्मुक्तानि समस्तानि बंधनानि कर्माणि यस्य तादृशो भवति अतस्तस्य पाशैरितरैर्वा बंधनैः किम् दुःखमिति शेषः १०० इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणं सैतो सुंदरकांडे तृतीयः सर्गः ३ धृतं स्वहस्तेन पाशबंधनयेन तादृशम् विशेषेण भीतवत् नगरं लंकां विलोकयंतं ईक्षितुं कपींद्रं द्रष्टुं तमेवानुपश्याद्यांत इति पौरविशेषणम् १ क्षणमात्रसंगमं क्षणमात्रसंगमः स्वसंबंधो

यस्य नाम सततं जपन्ति येऽज्ञानकर्मकृतबंधनक्षणात् सदा एव परिमुच्य तत्पदं यांति कोटिरविभासुरं शिवम् ९९ तस्यैव रामस्य पदांबुजमदात् तत्पदमध्ये सुनिधाय मारुतिः सदैव निर्मुक्तसमस्तबंधनः किंतस्य पाशैरितरैश्च बंधनैः १०० इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुंदरकांडे तृतीयः सर्गः ३ श्रीमहादेव उवाच यांतं कपींद्रं धृतपाशबंधनं विलोकयंतं नगरं भीतवत् अताडयन्नुद्धितलैः सुकोपनाः पौराः समं तादनुयांतं ईक्षितुं १ ब्रह्मास्त्रमेन क्षणमात्रसंगमं कृत्वा गतं ब्रह्मवरेण सत्वरम् ज्ञात्वा हनूमानपि फल्गुरज्जुभिर्धृतो ययौ कार्यविशेषं गौरवात् २ संभ्रांतरस्थस्य चरावणस्य तं पुरो निधाया ह बलारिजित्त्वा बद्धो मया ब्रह्मवरेण वानरः समागतोऽनेन हता महासुराः ३ यस्य तादृशमेनं हनूमंतं ब्रह्मास्त्रं कर्तृकृत्वा ब्रह्मवरेण त्वं मदस्त्रं नपी

डधिष्यतीति ब्रह्मदत्तवरेण सत्वरंगतम् हनूमान् तद्गमनं ज्ञात्वाऽपि फल्गुरज्जुभिर्धृतोऽपि कार्यविशेषस्य कर्तव्यरावणदर्शनादिरूपस्य गौरवाद्बद्ध इव यथावित्यर्थः २ संभ्रांतरस्थस्य सभामध्यस्थस्य तं हनूमंतम् बलारिजित् इंद्रजित् ब्रह्मवरेण ब्रह्मवरलब्धं ब्रह्मास्त्रेण समागतः बंधपीडामसहिष्णुः स्वयमेवागत इत्यर्थः तद्दृष्ट्वा तं माह अनेनेत्यादि ३ ७ ७

राक्षसान् रावणप्रेषणीयान् ८६ आकाशे प्रथममुत्पपातंततो गगनाद्वतरन्मूर्ध्नि मुद्गरेणात्ताडयत् ८७ ८८ ८९ इंद्रजितं प्रति
त्वं तं हंतुं गच्छेति भग्यंतरेणाह पुत्रेति हत्वेत्युक्त्वा हंतुमशक्यं विचार्याह बध्वावेति ९० दुःखितं वचः आत्ताकर्तुरभाव इवेति भावः

पूर्वस्थानमुपाश्रित्य प्रतीक्षन् राक्षसान् स्थितः ततो जगाम बलवान् कुमारोऽक्षः प्रतापवान् ८६ तमुत्पपात
हनुमान् दृष्ट्वाऽकाशे समुद्गरः गगनात्त्वरितो मूर्ध्नि मुद्गरेणात्ताडयत् ८७ हत्वा तमक्षानिः शेषं बलसर्वं च
कारसः ८८ ततः श्रुत्वा कुमारस्य वधं राक्षसपुंगवः क्रोधेन महता विष्टे इंद्रजे तारमब्रवीत् ८९ पुत्रगच्छा
म्यहं तत्र यत्रास्ते पुत्रहारीपुः हत्वा तमथवा बध्वा आनयिष्यामि तेऽतिकम् ९० इंद्रजितं तं प्राह त्यज
शोकं महामते मयि स्थिते किमर्थं त्वं भाषसे दुःखितं वचः ९१ बध्वाऽनेष्ये द्रुतं तात वानरं ब्रह्मपाशतः इ
त्युक्त्वा रथमारुह्य राक्षसैर्बहुभिर्वृतः ९२ जगाम वायुपुत्रस्य समीपं वीरविक्रमः ततोऽतिगर्जितं श्रुत्वा
स्तम्भमुद्यम्य वीर्यवान् ९३ उत्पपात नभो देशं गरुत्मानि वमारुतिः ततोऽभ्रमंत नभसि हनू मंतं शिलीमु
रैः ९४ विध्वातस्य शिरोभागं इषुभिश्चाष्टभिः पुनः हृदयपादयुगुलं षड्भिरेकेन बालधिम् ९५ भेदयि
त्वा ततो घोरं सिंहनादमथाकरोत् ततोऽतिहृषीकृतं हनुमास्तम्भमुद्यम्य वीर्यवान् ९६ जघान सारथिं सांघं
रथचान् चूर्णयत् क्षणात् ततोऽन्यथमास्थाय मेघनादो महाबलः ९७ शीघ्रं ब्रह्मास्त्रमादाय बध्वा वानरपुंग
वम् निनाय निकटं राज्ञो रावणस्य महाबलः ९८

९१ ब्रह्मपाशतः ब्रह्मास्त्राभिर्मन्त्रितैः पाशैरित्यर्थः ९२ ९३ हनू मंतं शिली
मुखैर्विध्वा सिंहनादमकरोदित्यन्वयः ९४ विध्वेत्यस्यैव विवरणं शिरोभागमित्यादि भेदयित्वेत्यंतम् ९५ सिंहनादमकरोत् इंद्रजिदिति शेषः

धरासुतां जानकीम् अनेन किमागत इत्यस्य चोत्तरं दत्तम् ११ वननाशकारणमाह कपित्वादिति चंचलस्य भावत्वादित्यर्थः राक्षसह
ननहेतुमाह दृष्ट्वेति १२ वपुः स्वशरीरं परिरक्षितं तत्र हेतुः प्रियोद्दीति १३ स्वत्कागतं ब्रह्मास्त्रमिति शेषः बह्वृद्वागतः तथाग
मने हेतुर्हितं प्रवक्तुकाम इति तव तत्प्रवचने किन्निमित्तमत आह करुणोति १४ विवेकतः विवेकेन सदसद्विवेकेन लोकस्य गतिं धर्मा
त्स्वर्गोऽधर्मान्नरक इत्येवं रूपां विचार्य राक्षसी बुद्धिं त्यजेत्यर्थः संसृतेः संसाराद्यो मोक्षस्तस्य हेतुर्की हेतुभूताम् विनयादित्वावृक् ईदृ

संचोदितास्तेन महाहरीश्वराधरासुतां मार्गयितुं दिशो दश तत्राह मेकः पवनात्मजः कपिः सीतां विचिन्व
ञ्छूनकैः समागतः ११ दृष्ट्वा मया पद्मपलाशलोचनासीता कपित्वा द्विपिनं विनाशितम् दृष्ट्वा ततोऽहं
रक्षसा समागतान्माह तु कामान्धतचापसायकान् १२ मया हतास्ते परिरक्षितं वपुः प्रियोद्दीदेहोऽखिलदे
हिनां प्रभो ब्रह्मास्त्रपाशेन निबध्य मां ततः समागमन्मैघनिनादनामकः १३ स्पृष्ट्वैवमा ब्रह्मवरप्रभावत
स्त्यक्त्वा गतं सर्वमवैमिरावण तथाप्यहं बह्वृद्वागतो हितं प्रवक्तुकामः करुणारसाद्र्दधीः १४ विचार्य लोकस्य
विवेकतो गतिं न राक्षसी बुद्धिमुपैहिरावण देवी गतिं संसृतिमोक्षहेतुकी समाश्रयात्यंतहिताय देहि नः १५ त्वं
ब्राह्मणो ह्युत्तमवंशसंभवः पौलस्त्यपुत्रोऽसि कुबेरबांधवः देहात्स बुद्ध्यापि च पश्य राक्षसो नास्यात्स बुद्ध्या किमु
राक्षसो नाहि १६ शीं देवी देवप्रोक्ता गतिं मार्गं परीडातो निवृत्तिरूपं मार्गं समाश्रय देहि नः स्वस्यात्यंतहितायेत्यर्थः १७ ननु तस्मिन् मार्गे मिम

नाधिकार इति चेन्न ब्राह्मणत्वादिना तत्सत्त्वमित्याह त्वमिति उत्तमवंशसंभवत्वं स विवरणं पौलस्त्यपुत्रोऽसीति यदि ते देह एवात्येति बुद्धिस्तथाऽ
पि पश्य विचारय त्वं राक्षसो नासि उत्तमवंशसंभवत्वेन ब्राह्मणत्वादिति भावः आत्मबुद्ध्या देहातिरिक्त आत्मेति बुद्ध्या राक्षसो नाहि भवसीति किमु

वक्तव्यमिति शेषः १६

एषहरिर्नलौकिकइतितत्पराक्रमकथनंअंजनाद्रिभंअंजनाचलवत्श्यामकांतिम् ४ कुतःकस्माद्देशादागतइतिशेषः ५ विमोक्ष्यसेअ
स्माद्धंधनात्पाणभयाच्चेतिशेषः अखिलराजसन्निधौअखिललोकराजस्वरावणस्यसन्निधावित्यर्थः ६ ७ देवगणादीनामभिन्नशत्रो
आदिनानागादिसंग्रहः अशेषहृत्स्थितेःअशेषहृदयेषुस्थितिर्यस्य सर्वतिर्याभिणइत्यर्थः अनेनतवततः कथमपिनमोक्षइतिसूचितम्

यद्यक्तमत्रार्यविचार्यमंत्रिभिर्विधीयतामेषनलौकिकोहरिः ततोविलोक्याहसराक्षसेश्वरःप्रहस्तमग्रेस्थित
मंजनाद्रिभम् ४ प्रहस्तपृच्छैनमसौकिमागतःकिमत्रकायंकुतएववानरः वनंकिमर्थसकलंविनाशितंहताः
किमर्थमिमराक्षसाबलात् ५ ततःप्रहस्तोहनुमंतमादरात्प्रच्छकेनप्रहितोऽसिवानर भयंचतेमाऽस्तुवि
मोक्ष्यसेमयासत्यंवदस्वाखिलराजसन्निधौ ६ ततोऽतिहर्षात्पवनात्मजोरिपुंनिरीक्ष्यलोकत्रयकटकामुरम्
वक्तुं प्रचक्रेरधुनाथसत्कथाक्रमेणरामंमनसास्मरन्मुहुः ७ शृणुस्फुटदेवगणाद्यभिन्नहेरामस्यदूतोऽहम
शेषहृत्स्थितेः यस्याखिलेशस्यहृताऽधुनात्वयाभायास्विनाशायशक्तेनैवसद्भविः ८ सराधवोभ्येत्यमेतंगप
र्वतंस्फुग्नीवमैत्रीमनलस्यसन्निधौ कृत्वैकबाणोननिहत्यवालिनंसुग्रीवमेवाधिपतिंचकारतम् ९ सवानरा
णामधिपोमहाबलीमहाबलैर्वानरयूथकोटिभिः रामेणसार्द्धंसहलक्ष्मणेनभोप्रवर्षणोऽमर्षयुतोऽवतिष्ठते

किंच त्वन्मृत्युंचिकीर्षेस्तस्यैवप्रेरणयासीताहृतेतिसूचितम् ८ सराधवःसुग्रीवमैत्रीकृत्वावालिनंनिहत्यतंप्रसिद्धपराक्रमंसुग्रीवमेववानराणाम
धिपतिंचकार अनेनसमस्यकृतोपकारत्वात्तन्निमित्तंसुग्रीवःसर्ववानरैर्लंकारोत्सृज्येवेतिसूचितम् मित्रभार्याहारिणत्वतोऽप्यधिकबलंवालि
नंयोहतवान् सत्वांसर्वथाहनिष्यत्येवेतिसूचितम् ९ भोइतिरावणसंबोधनम् प्रवर्षणेतदारव्येपर्वतेऽमर्षयुतस्त्वद्विषयक्रोधयुतोऽवतिष्ठते

ननु तर्हि मुक्तिर्दुर्लभेति शंकायां तत्कारणमाह चिन्मात्रमिति विवेकज्ञानमेव मोक्षकारणमिति तमाह तत्राद्यार्हनात्मनि जडवैधर्म्यमुक्तम् अजलेनोत्पत्तिराहित्यम् अक्षरत्वेनाविनाशित्वम् आनन्दभावः तद्रूपः देहादौ तद्वैधर्म्यमाह देहोऽपीति पृथिवीविकारैस्तत्परमाणुभिर्जनित इति अनात्मा अनेनाचेतनत्वजन्यत्वादि वैधर्म्यमुक्तम् प्राणोऽप्यात्मानं यत एषो बहिर्दृश्यमानो जडोऽनिल एव स प्राणो यः प्राणः स वायुरिति श्रुतेः १९ मनोऽपि नात्मेत्याह मनोपीति नोऽत्यस्यात्मेति शेषः नातस्तत् अहंकारस्य विकारः न चापि बुद्धिरिति

चिन्मात्रमेवाहमजोऽहमक्षरोत्मानन्दभावोऽहमिति प्रमुच्यते देहोऽप्यनात्मा पृथिवीविकारजो न प्राण आत्माऽनिल एष एव सः १९ मनोऽप्यहंकारविकार एव नो न चापि बुद्धिः प्रकृतेर्विकारजा आत्मा चिदानन्दमयोऽविकारवान् देहादिसंघाद्व्यतिरिक्त ईश्वरः २० निरंजनो मुक्त उपाधितः सदा ज्ञात्वेव मात्मानमितीति प्रमुच्यते अतोऽहमात्यंतिक मोक्षसाधनवक्ष्ये शृणुष्यावहितो महामते २१ विष्णोर्हि भक्तिः स्रविशोधनं धियस्ततो भवेज्ज्ञानमतीव निर्मलम् विशुद्धतत्त्वानुभवो भवेत्ततः सम्यग्विदित्वा परमं पदं व्रजेत् २२

ति बुद्धिरहंकारोऽपि

नात्मा यतः प्रकृतेर्विकारान्महतो जायत इति प्रकृतेर्विकारजा आत्मानि उक्तमेव वैधर्म्यदाह्याय पुनराह आत्मेत्यादि स एवेश्वरः अनेन चेतनानेकत्वेनेति दर्शितम् २० निरंजन इत्यस्यैव व्याख्या सदा उपाधितो मुक्तः उपाधिभूतचित्तधर्मैर्दुःखादिभिरलिप्त इत्यर्थः एवमात्मानं ज्ञात्वा इतः संसारादिमुच्यते नन्वीदृशज्ञानमेव कथं स्यात्तत्राहातोऽहमिति मोक्षस्यात्यंतिकं साधनं नियतं साधनमित्यर्थः २१ प्रतिज्ञातमाह विष्णोर्हीति धियश्चित्तस्य नित्यानित्यविवेकद्वारा ज्ञानं आत्मा चिदानन्दमय इत्यादिनोक्तम् ततः तद्विषयनिदिध्यासनतः विशुद्धतत्त्वानुभवो भवेत् अपरोक्षसाक्षात्कारो भवेत् ततः परमं पदं ब्रह्म सायुज्यम् २२

एवंसर्वथा राक्षसत्वाभावं प्रसाध्याह शरीरेति शरीरं स्थूलम् बुद्धिः सूक्ष्मशरीरम् इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि तज्जन्यादुःखसंततिराधिव्या-
धिजा दुःखेत्युपलक्षणं कामादेरपि सातेतवनतेषां चित्तधर्मत्वात् त्वंचतदाश्रयश्चित्तनेति शेषपूरणेन व्याख्येयम् तस्याचेतनत्वादि-
तिभावः नन्वात्मन एव दुःखाद्यास्तु इति न चैव तदत आह तव निर्विकारतः विकाराभायो निर्विकारंततः तव विकाराभावाद्दुःखादिमत्वे च वि-
कारप्रसंगः एवं चात्मनोऽविक्रियत्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधस्ताश्च श्रुतयः पूर्वबहुशोलिखिताः नन्वेवमहं दुःखीत्यादिप्रतीतेः कागति-
स्तत्राह अज्ञानहेतोरिति स्वपतः पुरुषस्य प्रतिभासमानस्यापि दृश्यस्य यथाऽसत्त्वं तथा आत्मस्वरूपाज्ञानरूपान्देतोर्भासमानाया-
अस्याः संततेर्दुःखसंततेर्वस्तुतोऽसत्त्वमेवैवं चाहं दुःखीत्यादिप्रतीतिः स्वप्नकालिकतत्त्वप्रतीतिवद्भ्रम एवेति भावः १७ नन्वेवं सत्यं वस्तु

शरीरबुद्धीन्द्रियदुःखसंततिर्न तेन च त्वंचतव निर्विकारतः अज्ञानहेतोश्च तथैव संततेरसत्त्वमस्याः स्वपतो हि दृश्यवत्

१७ इदं तु सत्यं तव नास्ति विक्रिया विकारहेतुर्न च तेऽद्वयत्वतः यथानभःसर्वगतं न लिप्यते तथा भवान्देहगतोऽपि

सूक्ष्मकः देहेन्द्रियप्राणशरीरसंगतस्वात्मेति बुद्ध्याऽखिलबंधभागभवेत् १८

किमपि नास्त्येव किं अस्तीत्याह इदं तु सत्यमि-

ति त्वत्स्वरूपं लिख्यर्थः एतच्च विक्रियानास्ति अविचारी चेतन एवैकः सत्यः ननु विकारहेत्वज्ञानमपि सत्यमेव नेत्याह तेषां विकारहेतुर्न च सत्य इति
शेषः तत्र हेतुमाह अद्वयत्वतः एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यद्वैतप्रतिपादकश्रुतिविरोधात् तथा हि सतो द्वितीयस्य निषेध इति भावः ननु चित्तसंबंधान्य-
मदुःखमस्त्येवेति चेत्नेत्याह यथा सर्वगतमपि नभः पृथिव्यादिरूपगंधादिभिर्न लिप्यते सूक्ष्मत्वात् तथा देहगतोऽपि चित्तसमानाधिकरणोऽपि यतः
सूक्ष्मकोति सूक्ष्मोऽतस्तद्गतदुःखादिभिर्वस्तुतो न लिप्यते एवं च नीलं नभ इत्यादिप्रतीतिवदहं दुःखीत्यादिप्रतीतिर्भ्रम एवेति भावः ननु तर्हि मुक्त-
संसारिव्यवस्था किं नास्त्येवास्तीत्याह देहेत्यादि देहोऽत्र सूक्ष्मः शरीरं स्थूलं तत्संगतस्तदविवेकाग्रहात् तेषां वयात् बुद्धिस्तथाऽखिलबंधभागभ-
वेत् अविवेक एव मुख्यसंसारकारणमिति भावः १९

अ. वा. टी.
१४

सं. का.
५

अधमेत्यत्र क्रोधातिशयेन दूरात्संबोधने पुनः २९ पार्श्वे स्थितं राक्षसमित्यन्वयः खंडशः कुर्वन्ति शेषः असुरस्य मम मित्राणि बांधवाश्च पश्यन्तु
हे राजन् अयं परराजस्योत्कृष्टराजस्य शत्रुराजस्य बाधवानरो वधयोग्यो न भवेत् प्रतापयुक्तैराजभिर्वधयोग्यता संभावनमप्यनुचितं दूत
त्वात्किंपुनर्वध इति भावः अयं प्रतापयुक्तैरिन्द्रजिदादिभिरपि बांधवयोग्यो नेति तथा प्रयास इति व्यग्यं ३० वधे बाधकांतरमप्याह हते इति चार्तासी

न मैसमारावणकोटयोऽधमारामस्य दासोऽहमपारविक्रमः श्रुत्वाऽतिकोपेन हनूमतो वचोदशाननो राक्षसमेव
मब्रवीत् २९ पार्श्वे स्थितं मारय खंडशः कपिं पश्यन्तु सर्वेऽस्मिन् मित्रबांधवाः निवारयामास ततो विभीषणो महा
स्मरसायुधमुद्यतवधो राजन्वधाहो न भवेत्कथंचन प्रतापयुक्तैः परराजवानरैः ३० हतेऽस्मिन्वानरे दूते वार्ता
को वा निवेदयेत् रामाय त्वं यमुद्दिश्य वधाय समुपस्थितः ३१ अतो वधसमं किंचिदन्यच्चिंतय वानरैः सैचिह्ने
गच्छतु हरिर्यदृष्ट्वाऽयास्यति द्रुतम् ३२ रामः सुग्रीवसहितस्ततो युद्धं भवेत्तव विभीषणवचः श्रुत्वा रावणो
प्येतदब्रवीत् ३३ वानराणां हिलांगूले महामानो भवेत्किल अतो वस्त्रादिभिः पुच्छं वेषयित्वा प्रयत्नतः ३४
वह्निना योजयित्वैनं भ्रामयित्वा पुरेऽभितः विसर्जयन्त पश्यन्तु सर्वे वानरयूथपाः ३५ तथेति शोणपट्टे श्ववस्त्रे
रन्यैरनेकशः तैलाक्तैर्वेषयामास लंगूलं मारुते हृदम् ३६ पुच्छाग्रे किंचिदनलं दीपयित्वाऽथ राक्षसाः रज्जुभिः
सुहृदं बध्वा धृत्वा तं बलिनोऽस्मराः ३७ तावतां निवेदयेत् रामायेत्यन्वयः यं राममुद्दिश्य त्वं वधाय समुपस्थितः यं राममुद्दिश्य त्वमा

त्वं वधाय समुपस्थितः आत्मवधार्थं तदागमनेच्छावान् सन् स्वच्छंदतः कथमत्रागच्छेदिति गूढोऽर्थः ३१ आयास्यतीतिच्छेदः ३२ ततो युद्धं त्वद
भिलषितं भवेत् ३३ महामानः प्रीतिपूर्वको ममेदमत्कपादेयमित्यभिमानः ३४ सर्वे वानरयूथपाः पश्यन्तु दग्धपुच्छमेनमिति शेषः ३५ ३६ ३७

१४

उपसंहरति अत इति यस्य भक्तिर्ज्ञानसाधनं स विष्णुरयमेव तद्धोधके विशेषणे हरिरमापतिमिति ननु दशरथपुत्रोऽयं न स इत्यत्राह प्रकृतेः पर
मित्यादि दशरथपुत्रत्वादितु कल्पितमित्याशयः मौर्यं अयं मनुष्य इति बुद्धिरूपं तत्कृतां शत्रुत्वेन भावनां च विसृज्य भजस्व संप्रतियुक्तं भजनप्र
कारमाह सीतामिति २३ अथ व्यतिरेकमुखेन तत्तद्भावनाप्रकारमाह राममिति तद्दिस्थमित्यनेनांतर्गताभितया प्रेरकत्वमुक्तम् स्वरूपोऽ

अतो भजस्वाद्य हरिरमापतिं रामं पुराणं प्रकृतेः परं विष्णुम् विसृज्य मौर्यं तद्दिशं च भावनां भजस्वरामं शरणागत
प्रियम् सीतां पुरस्कृत्य सपुत्रबांधवो रामं नमस्कृत्य विमुच्य मे भयात् २३ रामपरात्मानमभावयन् जनो भक्त्या
तद्दिस्थं स्वरूपमद्वयम् कथं परं तीरमवाप्नुयाज्जनो भवांबुधैर्दुःस्वतरंगमालिनः २४ नो चेत्त्वमज्ञानमयेन व
ह्निना ज्वलंतमात्मानमरक्षितारिवत् नयस्थोऽधः स्फुरतैश्च पातकैर्विमोक्षशंका न च ते भविष्यति २५ श्र
त्वाऽमृता स्वादसमानभाषितं तद्वायुस्फुनोर्दशकंधरोऽसुरः अमृष्टमाणोऽतिरूषाकपीश्वरं जगाद रक्तांतविलो
चनो ज्ज्वलन् २६ कथं ममाग्रे विलपस्थभीतवत्सु वंगमाना मधमोऽसि दुष्टधीः कएषुरामः कतमो वने चरो निह
न्मि सुग्रीवयुतं नराधमम् २७ त्वां चाद्य हत्वा जनकात्मजांततो निहन्मि रामं सह लक्ष्मणांततः सुग्रीवमग्रे बलिनं
कपीश्वरं सवानरैर्हन्म्यचिरेण वानर श्रत्वा दशग्रीववचः समारुतिर्विद्वद्दकोपेन दहन्नि वा स्फुरम् २८ द्वितीयो मत्प्रेरक इ

त्येवमभावयन्निति यावत् दुःस्वरूपा स्तरंगमालायस्य तस्य २४ नो चेत् मदुक्ता करणेन तेन ज्वलंतमात्मानमरक्षितो लुटिरूपम् किंच स्फुरतैः
पातकैः सीताहरणादिभिररिवत् आत्मानमधोऽधो नयसि नयिष्यसीत्यर्थे आर्षम् विमोक्षशंका तत्संभावनापिन भविष्यतीत्यर्थः २५ अमृता स्वादेति
नदा स्वादेन समान आस्वादो यस्य तादृशं भाषितमित्यर्थः २६ वने चरः सुग्रीवः केषां मध्येऽतिशयितो न केषामपीत्यर्थः २७ विद्वद्दकोपेन करणेनेत्यर्थः
अस्वरं दहन्निवा हेति शेषः २८

अथलंकादाहेऽशोकवनस्थानदाहेऽपि सीतायाः दाहसंदेहनिवृत्तये पुनः सीतां दृष्ट्वा तां प्रापृच्छ्य गतइत्याह तत इति हे देविरामसन्निधिं गच्छामि भवती मामाज्ञापयस्वित्यन्वयः १ सानुजो रामस्त्वां द्रष्टुमागमिष्यतीत्युक्त्वा जानकीं त्रिःपरिक्रम्य प्रदक्षिणं कृत्वा २ पुनः प्रणम्य गंतुं प्रस्थित इदं वक्ष्यमाणं अब्रवीत् ते भद्रमिति विनयोक्तिः ३ ४ वार्ताश्रुतिं वार्ताश्रवणम् ५ यद्येवं रामवार्ताश्रवणं विना स्थातुं मशक्यत्वम् यदि मन्यसे

श्रीमहादेव उवाच ततः सीतां नमस्कृत्य हनूमान ब्रवीद्वचः आज्ञापयतु मां देवि भवती रामसन्निधिम् १ गच्छामि रामस्त्वां द्रष्टुमागमिष्यतीति सानुजः इत्युक्त्वा त्रिःपरिक्रम्य जानकीं मारुतात्मजः २ प्रणम्य प्रस्थितो गंतुं इदं वचनमब्रवीत् देवि गच्छामि भद्रं ते तूणं द्रक्ष्यसि राघवम् ३ लक्ष्मणं च ससुग्रीवं चानरायुतकोटिभिः ततः प्राह हनूमन्तं जानकी दुःखकर्षिता ४ त्वो दृष्ट्वा विस्मृतं दुःखमिदानीं त्वगमिष्यामि इतः परं कथं वर्तेते रामवार्ताश्रुतिं विना ५ मारुतिरुवाच यद्येवं देवि मे स्कंधमारोहक्षणमात्रतः रामेण योजयिष्यामि मन्यसे यदि जानकि ६ सीतोवाच रामः सागरमाशोष्य बध्वा वा शरपंजरैः आगत्य वानरैः सान्द्रं हत्वा रावणमाहवे ७ मानयेद्यदिरामस्य कीर्तिर्भवति शाश्वती अतो गच्छ कथंचापि प्राणान्संधारयाम्यहम् ८ इति प्रस्थापितो वीरः सीतया प्रणिपत्य ताम् जगाम पर्वतस्याग्रे गंतुं पारं महोदधेः ९ तत्र गत्वामहासत्त्वः पादाभ्यां पीडयन् चारिम् जगाम वायुवेगेन पर्वतश्च महीतलम् १० यद्येतत्तव चित्ते आयाति तर्हि आचरेति शेषः ६ आशोष्येति सुरव्यः पक्षः द

यया तदकरणे बध्वा वेति शरपंजरैः शरसमूहैः ७ यदिरावणं हत्वा मानयेत्तर्हि रामस्य शाश्वती कीर्तिर्भवेत्कथंचापि कथंचिदित्यर्थः ८ महोदधेः पारं गंतुं पर्वतस्याग्रे उपरिभागे जगाम ९ महासत्त्वो महाबलस्तत्रोर्ध्वशिरवरे गत्वा पर्वतश्च महीतलं जगामेत्यनुकर्षः १० ६ ६

३८ किंचित् नगरदाहम् ३९ सूक्ष्मोष्णत्वान्निःसृतः ततः पुनरपि पर्वताकारो बभूव ततो गोपुरं पुरं द्वारमुत्सृत्य ४० तत्र विद्यमानमेकं स्तंभम् कार्यशेषं लंकादाहरूपम् ४१ ४२ हातातेति क्रंदमानाः प्रासादशिखरे आरूढा अपि च्याप्तावक्लिनेति शेषः ४३ वत्सोपतंत्यो देवता इ

समंताद्भामयामासुश्चोरोयमिति वादिनः तूर्यघोषे घोषयंतस्ताडयंतो मुहुर्मुहुः ३८ हनूमतापितत्सर्वसोढं किंचिच्चिकीर्षुणा गत्वा तु पश्चिमद्वारसमीपं तत्र मारुतिः ३९ सूक्ष्मोष्णत्वान्निःसृतः पुनरप्यसौ बभूव पर्वताकारस्ततः उत्सृत्य गोपुरम् ४० तत्रैकं स्तंभमादाय हत्वा तानुरक्षिणः क्षणात् विचार्य कार्यशेषं सः प्रासादाग्राहू हाहू हम् ४१ उत्सृत्योत्सृत्य संदीप्तपुच्छेन महता कपिः ददाहलं कामे खिलां सा दृष्ट्वा प्रासादतोरणां ४२ हातातपुत्रनाथेति क्रंदमानाः समंततः व्याप्ताः प्रासादशिखरे व्यारूढा दैत्ययोषितः ४३ देवता इव दृश्यंते पतंत्यः पावकेऽखिलाः विभीषणगृह्यत्यक्ता सर्वं भस्मीकृतं पुरम् ४४ ततः उत्सृत्य जलधौ हनूमान् चारुतात्मजः लांगूलं मज्जयित्वा तः स्वस्थचित्तो बभूव सः ४५ वायोः प्रियं सखित्वा च सीतया प्रार्थितोऽनलः न ददाह हरेः पुच्छं बभूवा त्वं तशीतलः ४६ यन्नामस्मरणधूतं समस्तपापास्तापत्रयानलमपीहतं रतिसद्यः तस्यैव किं रघुवरस्य विशिष्टदूतः संतप्यते कथमसौ प्रकृतानलेन ४७ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उग्रमहेश्वरसंवादे सुंदरकांडे चतुर्थः सर्गः ४

वहश्यंते ४४ जलधौ तत्समीपे उत्सृत्या तः समुद्रमध्ये लांगूलं मज्जयित्वा स्वस्थचित्तो बभूव ४५ वायोः प्रियमित्रत्वात् सीताप्रार्थनेन चानलो भिर्वायुपुत्रस्य हरेः पुच्छं न ददाह तावन्मात्रमेव न किं त्वत्वं तशीतलश्च बभूव ४६ यन्नामस्मरणेन धूतानि दूरीकृतानि समस्तपापानि यैस्ते तापत्रयसाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदात् ज्ञान्यं वक्त्रि मपि तरंति ते न न पीडयंत इत्यर्थः ४७ इति श्रीमत्सकलसंतो सुंदरकांडे चतुर्थः सर्गः ४

वानरर्षभाः दधिवक्त्रपैरिताः पिबतो वानरान् ताडयामासु रित्यन्वयः २३ २४ कुमारैणांगदेन हनूमता च नष्टं नाशितमित्यर्थः २५ दृष्ट्वा आगत इति च्छेदः २६ नोचेन्मम मधुवनं द्रष्टुं कः समर्थो भवेत् २७ अतिहर्षात् बहुमानेन सग्रीवंपतिराजन्तित्वचः २८ अबनीसता जानकी

पिबतस्ताडयामासु रित्यन्वयः २३ ततस्तान्मुष्टिभिः पादैश्चूर्णयित्वा पपुर्मधु २४ ततो दधिसुरवः कुन्धः सुग्रीवस्य समा तुलः जगाम रक्षिभिः सार्द्धं यत्र राजा कपीश्वरः २५ गत्वा तमब्रवीद्देवचिरकालाभिरक्षितम् नष्टं मधुवनं तेऽद्य कुमारैर्नाह नूमता २६ श्रुत्वा दधिसुरवे नोक्तं सग्रीवो हृष्टमानसः दृष्ट्वाऽगतो न संदेहः सीतां पवननन्दनः २७ नोचेन्मधुवनं द्रष्टुं समर्थः को भवेन्मम तत्रापि वायुपुत्रेण कृतकार्येन संशयः २८ श्रुत्वा सग्रीववचनं तद्दृष्ट्वा रामस्तमब्रवीत् किमु च्यते त्वयाराजन्वचः सीता कथान्वितम् २९ सग्रीवस्त्वब्रवीद्वाक्यं देवदृष्ट्वाऽवनीसता हनूमत्सुरवाः सर्वे प्रविष्टा मधुकाननम् ३० भिक्षयंति स्म सकलं ताडयंति स्म रक्षिणः अकृत्वा देवकार्यं ते द्रष्टुं मधुवनं मम ३१ न समर्थोऽस्मि तो देवी दृष्ट्वा सीतेति निश्चितम् रक्षिणो वोभयं माऽस्तु गत्वा भूतममाज्ञया ३२ वानरान् गदसुरवानानयध्वं ममातिकम् श्रुत्वा सग्रीववचनं गत्वा ते वायुवेगः तः ३३ हनूमत्सुरवान् चुर्गच्छन्तेश्वरशासनात् द्रष्टुमिच्छन्ति सुग्रीवः सरामो लक्ष्मणान्वितः ३४ युष्मान्ती वत्तद्दृष्ट्वा स्ते त्वरयन्ति महाबलाः तथेत्यं बरमासाद्य युक्ते वानरोत्तमाः ३५ हनूमन्तं पुरस्कृत्य युवराजं तथ्यांगदम् रामसुग्रीवयोरग्रे निपेतुं भुवि सत्वरम् ३६ २९ मम मधुवनं द्रष्टुं समर्थ इत्यन्वयः ३० भोरक्षिणो वो युष्माकं भयं वानरेभ्यस्ताडनं जमाऽस्तु

अतो ममाज्ञया गत्वांगदसुरवान् भूतयुष्मान् रामसुग्रीवावाकारयत इति शेषः इत्युक्ता ममातिकं मत्समीपं तानानयध्वम् ३१ ३२ ३३ अतीव दृष्ट्वा स्ते

रामसुग्रीवलक्ष्मणाः युष्मान् स्वसमीपागमनाय त्वरयन्ति ३४ ३५

तद्रूपमनमप्यशेनन किंतु संपूर्णएवगतइत्याह त्रिंशद्योजनंमहीतउच्छितोऽपिमहीसमानत्वंजगामगानांतस्थःगगनमध्यस्थः ११ तंमहांतेश
ब्दंमहान्स्वनःप्रतिध्वनिर्यस्यतंशब्दंचक्रुः १२ हनूमानेवायंकृतकार्यःसमागतइतिशब्देनैवजानीमः केचिद्दानराहस्यावानरर्षभंपश्यध्व

ततोमहीसमानत्वंत्रिंशद्योजनमुच्छितः मारुतिर्गगनांतस्थोमहाशब्दंचकारसः ११ तंश्रुत्वावानराःसर्वेजा
त्वामारुतिमागतम् हर्षेणमहताविष्टाःशब्दंचक्रुर्महास्वनम् १२ शब्देनैवविजानीमःकृतकार्यःसमागतः
हनूमानेवपश्यध्वानरावानरर्षभम् १३ एवञ्जुवल्गवीरेषुवानरेषुसमारुतिः अवतीर्यगिरिर्मूर्ध्निवानरा
निदमब्रवीत् १४ दृष्ट्वासीतामयालंकोधिर्षिताचसकानना संभाषितोदशग्रीवस्ततोऽहंपुनरागतः १५
इदानीमेवगच्छामोरासकग्रीवसन्निधिम् इत्युक्त्वावानराःसर्वेहर्षेणालिङ्ग्यमारुतिम् १६ केचिच्चुचुं
लंगूलननृतुःकेचिदुत्सकाः हनूमतासमेतास्तेजग्मुःप्रस्त्रवणगिरिम् १७ गच्छतोददृशुर्वीशवर्नस
ग्रीवरेक्षितम् मधुसूतदाश्राहुरगदवानरर्षभाः १८ क्षुधिताःस्मोवयंवीरदेत्दानुज्ञामहामते भक्षया
मःफलान्यद्यपिबामोऽमृतवन्मधु १९ संतुष्टाराधवद्रष्टुंगच्छामोऽद्यैवसानुजम् २० अगदउवाच
हनूमान्कृतकार्योऽयंपिबतेतत्पसादतः जक्षध्वंफलमूलानित्वरितंहरिसत्तमाः २१ ततःप्रविश्यहरयःपा
तुमारेभिरमधु रक्षिणस्ताननादृत्यदधिवच्च्रेणनोदितान् २२ भित्वाहुः १३ १४ पूर्वसीतापदोक्तौपदांतरोच्चारण

पर्यंतंक्रियापदंसंदेहःस्यादितिपूर्वदृष्टेतिउक्तिः १५ १६ केचिच्चुचुंभुवित्यादिहर्षविष्टवानरजातिलक्षणम् १७ १८ १९
संतुष्टाःफलभक्षणोनमधुपानेनच २० जक्षध्वंभक्षयंतित्यर्थः २१ दधिवच्च्रेणनामतद्रक्षिणांसुरयस्तद्रक्षिणाधिकृतः २२ ध

अ. रा. टी.
१७

28

तेन अंगुलीयकलाभेन राघवस्यासः सेवक इत्यतिविश्वस्ता राक्षसीनां तर्जनैः पीडयमानायथा दृष्टास्मितत्सर्वपीडनं राघवे कथय ४८ त्व
चिंतापरिनिष्ठितः त्वच्चिंतायां स्थितः ४९ त्वद्द्वार्तानां धिगम्य अहोरात्रं परिशोचतित्वाभितिशेषः ५० ५१ विश्वसेत्सत्यं जानकां द

तेन मामतिविश्वस्तावचनं चेदमब्रवीत् यथा दृष्टास्मि हनुमन्पीडयमाना दिवानिशम् ४८ राक्षसीनां त
र्जनैस्तत्सर्वं कथय राघवे मयोक्तं देविरामोऽपित्वच्चिंतापरिनिष्ठितः ४९ परिशोचत्यहोरात्रं त्वद्द्वार्त
नाधिगम्य सः इदानीमेव गत्वाऽहं स्थितिरामाय ते श्रुवे ५० रामः श्रवणमात्रेण सुग्रीवेण सलक्ष्मणः
वानरानीकपैः सार्द्धमागमिष्यति तैस्तिकम् ५१ रावणसकुलं हत्वानेष्यति त्वास्वकं पुरम् अभिज्ञां देहि
मे देवि यथा मां विश्वसेद्विभुः ५२ इत्युक्त्वा सा शिरोरत्नचूडापाशैश्च तं प्रियम् दत्त्वा काकेन यदुत्तं चि
त्रकूटगिरौ पुरा ५३ तदप्याह शुभ्रपूणाक्षी कुशलं ब्रूहि राघवम् लक्ष्मणं ब्रूहि मे किंचिदुरुक्तं भाषितं पु
रा ५४ तत्क्षमस्वाज्ञभावेन भाषितं कुलनन्दनं तारयन्मायथारामस्तथा कुरु कृपान्वितः ५५ इत्थ
त्कारुदतीसीतादुःखेन महता वृता मयाऽप्याश्वासितारामवदता सर्वमेव ते ५६ ततः प्रस्थापितो रा
म त्वत्समीपमिहागतः तदा गमनवेलायामशोकवनि कां प्रियाम् ५७

स्या आगत इति विश्वसेदित्यर्थः ५२
शिरोरत्नं दत्त्वा चित्रकूटगिरिस्थं काकवृत्तमप्याह ५३ ततः संदेशमाहेति शेषः तमाहाश्रुपूणाक्षीति यन्मे किंचिदुरुक्तं दुर्वचोभाषि
तं तत्क्षमस्व तदज्ञभावेन ज्ञतयामया भाषितम् अतो यथा मारामोऽस्मात् दुःखान्तरयेत्तथा कृपान्वितः कुरु इति लक्ष्मणं ब्रूहीत्यन्वयः ५४
५५ महता दुःखेन वृता आसीदिति शेषः सर्वमेव वृत्तान्तं वदता मयाऽपि सा आश्वासिता ५६ प्रियं रावणस्येति शेषः ५७ ६९

सु. का.
५

१७

भूसंबंधोत्तरं राघवाश्वसनाय पूर्वदृष्टाऽसीतेत्याह ततः क्रमेण रामसूग्रीवौ प्रणिपत्य ३६ जानकीकुशलं प्राहेत्याह शृत्वा शोकेन ३७
होइति शोकव्यंजकमात्रम् ३८ जन्मारभ्य तव कथां ब्रुवता मया सूक्ष्मरूपेण वृक्षशाखांतरे स्थित्वा शनैराश्वसितेत्यन्वयः ३९ अत्यर्थं

हनूमान् राघवं प्राह दृष्टासीतानिरामया साष्टांगं प्रणिपत्या ग्रेरामं पश्चान्दूरीश्वरम् ३६ कुशलं प्राहराजं
द्रजानकीत्वा शृत्वाऽन्विता अशोकवनिकामध्ये शिंशपामूलमाश्रिता ३७ राक्षसीभिः परिवृतानिराहा
राक्षशाग्रभो हारामरामरामेति शोचन्ती मलिनांबरा ३८ एकवेणीमया दृष्टा शनैराश्वसिता शृभा वृक्ष
शाखांतरे स्थित्वा सूक्ष्मरूपेण ते कथाम् ३९ जन्मारभ्य तवात्यर्थं दंडकागमनं तथा दशाननेन हरणं जान
क्यारहिते त्वयि ४० सूग्रीवेण यथामैत्री कृत्वा वालिनिबर्हणम् मार्गणार्थं च वैदेत्याः सूग्रीवेण विसर्जिताः
४१ महाबलामहासत्वाहरयोजितकाशिनः गताः सर्वत्र सर्वे वैतत्रैकोऽहमिहागतः ४२ अहं सूग्रीवमचि
वोदासोऽहं राघवस्य हि दृष्टाय ज्ञानकीमाग्यात्यायासः फलितोऽहमे ४३ इत्कदीरितमाकर्ण्य सीताविस्फा
रितेक्षणा केन वाकर्णपीयूषं श्रावितं मे शृभाक्षरम् ४४ यदि सत्यांतदायातुमर्हति न पथंतु सः ततोऽहं वा
नराकारः सूक्ष्मरूपेण जानकीम् ४५ प्रणम्य प्राञ्जलिर्भूत्वा दूरादेव स्थितः प्रभो पृष्टोऽहं सीतया कस्त्व
मित्यादि बहुविस्तरम् ४६ मया सर्वं क्रमेणैव विज्ञापितमस्मिन् पश्चान्मयाऽर्पितं देव्यै भवद्भक्त्या गुलीयकम् ४७

विस्तरेण दंडकागमनादिकथोक्तेति शेषः त्वयिरहिते देशांतरंगते सति जानक्या दशाननेन हरणमित्यन्वयः ४० वालिनिबर्हणं तद्वधं
कृत्वा यथा सूग्रीवेण मैत्री सफला कृतेति शेषः ४१ ४२ ४३ ४४ सः येनोक्तं स इत्यर्थः ४५ ४६ ४७ ४८

उत्पाद्य उत्पादितवृक्षां कृत्वा ५८ पुनरप्यगमं त्वत्समीपमिति शेषः प्रहृष्टधीः प्रहृष्टचेताः ५९ प्रत्यपकारिणः मां प्रतिकृतोपकारस्य ६०
सर्वस्वं आलिंगनम् ६१ सः जगत्कर्तृत्वादिपरमैश्वर्यवान् ६२ आलिंगनस्य सर्वस्वमुपपादयन्नाह परिंभ इति यतस्त्वममम
क्तोऽसि अतस्त्वयाऽयं लब्ध इति शेषः ६३ कृतपुण्यपुंजो वायुतनयः तेनैव रामेण परिंभमूर्तिरतुलां पदवीं प्रयांतीति किंपुनर्वक्तव्यमिति

उत्पाद्य राक्षसांस्तत्र बहून् हत्वा क्षणादहम् रावणस्य कृतं हत्वा रावणेनाभिभाष्य च ५८ लंकामशेषतोद
ग्ध्वा पुनरप्यगमं क्षणात् श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं रामोऽत्यंतप्रहृष्टधीः ५९ हनूमन्स्ते कृतं कार्यं देवैरपि सुदुष्क
रम् उपकारं न पश्यामि तव प्रत्यपकारिणः ६० इदानीं ते प्रयच्छामि सर्वस्वममममरुते इत्यालिंग्य समीक
ष्य गाढवानरपुंगव ६१ सार्द्रनेत्रोरघुश्रेष्ठः परां शीतिमवापसः हनूमन्तमुवाचे दराघवो भक्तवत्सलः ६२
परिंभो हि मे लोके दुर्लभः परमात्मनः अतस्त्वममममक्तोऽसि प्रियोऽसि हरिपुंगव ६३ यत्पादपद्मयुगुलं
तुलसीदलादौः संपूज्य विष्णुपदवीमनुलां प्रयांति तेनैव किंपुनरसौ परिंभमूर्तिरामेण वायुतनयः कृत
पुण्यपुंजः ६४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा महेश्वरसंवादे सुंदरकांडे पंचमः सर्गः ५

सुंदरकांडे सर्गः पंचैवाध्यात्मिकशब्दिते प्रोक्तास्त्रीणि शतानि श्लोकास्त्रिभुवनपापहराः १ श्रीकृष्णार्प
णमस्तु श्रीसीतारामचंद्रार्पणभूयात् शेषः ६४ इति श्रीमत्संकलराजविषदुर्हरणसमर्थत्यादिबिरुदावली

विराजमानस्य हिमातिवर्मणः पुत्रस्य श्रीरामवर्मणः कृतौ अध्यात्मरामायणे सेतौ सुंदरकांडे पंचमः सर्गः ५ श्रीकृष्णार्पणमस्तु
श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु शम्भो भवतु ६५ ६५ ६५ ६५ ६५

20

इति श्रीमदध्यात्मरामायणे सुंदरकांडसमाप्तम्.